

26. XI. 1990

СЛУЖБЕНИ ЛИСТ

СОЦИЈАЛИСТИЧКЕ АУТОНОМНЕ ПОКРАЈИНЕ КОСОВА

Бр. 33.

Приштина, 19. октобар 1990. године

ГОДИНА XLV

На основу члана 372. Устава САП Косова, Уставни суд Косова, на седници од 23. фебруара 1990. године, донео је

О Д Л У К У

1. Поништава се Систематизација радних места ООУР „Грађевина“ Грађевинске индустријске организације „Трајко Грковић“, у Урошевцу, у делу где је познавање двојезичности утврђено као посебан услов за заснивање радног односа, односно за обављање одређених послова и радних задатака.

Образложење

Решењем Уставног суда Косова У бр. 40/89, од 17. октобра 1989. године, покренут је поступак за оцењивање уставности Систематизације наведене у изреци ове одлуке.

Оспореним одредбама Систематизације радних места поменуте основне организације познавање двојезичности предвиђено је као посебан услов за заснивање радног односа, односно за обављање послова и радних задатака директора ООУР-а, руководиоца ЈУР-а, руководиоца РЗЗС, главног инжењера, референта за рад и радне односе, референта органа управљања, контролоре налога, дактилографа, командира обезбеђења и шефа објеката.

Уставни суд Косова је оценио да је утврђивање познавања двојезичности, односно знања албанског и српскохрватског језика, као услов за заснивање радног односа, односно за обављање послова и радних задатака, несагласно са одредбама чл. 4, 171, 177, 187, и 217. Устава САП Косова, Шире образложење овог става Суда дато је у одлукама У број 78/88 У број 79/88 У број 89/88 и У број 154/88 („Службени лист САПК”, број 21/89).

На основу изложеног, одлучено као у изреци ове одлуке.

Ову одлуку донео је Уставни суд Косова у саставу: председник Суда др Петар Станишић и судије Зефир Мармулаку, Јелица Кајтази, Зоран Табаковић, Заит Џемајли, Сејфедин Бакали и Ник Љумези.

У број 40/89
Приштина, 23. фебруара 1990. године

Уставни суд Косова

Председник
Уставног суда Косова
др Петар Станишић, с. р.

На основу члана 372. Устава САП Косова, Уставни суд Косова, на седници од 2. фебруара 1990. године, донео је

О Д Л У К У

1. Поништава се члан 58. Статута Радне организације Индустрија акумулатора РМНК „Трепча”, у Титовој Митровици, од 4. децембра 1987. године.

Образложење

Општински друштвени правобранилац самоуправљања у Титовој Митровици, Предлогом УП бр. 135/89, од 31. октобра 1989. године, покренуо је пред Уставним судом Косова поступак за оцењивање уставности и законитости члана 58. става 1. Статута наведеног у изреци ове одлуке.

Одредбама члана 58. Статута утврђено је: „Збор радника Радне организације бира председника Збора и његовог заменика. Председник збора и његов заменик могу се бирати на две године или од случаја до случаја на самом збору радника. Нико не може више од два пута узастопно бити биран за председника, односно заменика председника Збора радника Радне организације.

Директор Радне организације, председник Радничког савета, председник Одбора самоуправне радничке контроле и радници с посебним овлашћењима и одговорностима не могу бити бирани за председника, односно заменика председника Збора радника Радне организације”.

Закон о референдуму и другим облицима одлучивања личним изјашњавањем („Службени лист САПК”, број 5/79 и 21/88) у члану 30. ставу 1. утврђује да збором радних људи и грађана руководи председништво збора, а да до избора председништва збором руководи председник сазивача збора.

Полазећи од наведених законских одредаба, Уставни суд Косова оцењује да су одредбе члана 58. Статута, које утврђују да збор радника сазива и њиме руководи председник збора и да радници на збору бирају на две године председника збора и његовог заменика, у супротности с одредбом члана 30. Закона о референдуму и другим облицима одлучивања личним изјашњавањем, према којем збором радних људи и грађана руководи председништво збора, а док се председништвоне изабере, збором руководе председник органа који је збор сазвао.

На основу изложеног, одлучено је као у изреци ове одлуке.

Ову одлуку донео је Уставни суд Косова у саставу: председник Суда др Петар Станишић и судије Зефир Мармулаку, Јелица Кајтази, Заит Џемајли, Зоран Табаковић и Ник Љумези.

У број 189/89
Приштина, 2. фебруар 1990. године

Уставни суд Косова

Председник
Уставног суда Косова
др Петар Станишић, с. р.

На основу члана 372. Устава САНК Косова, Уставни суд Косова, на седници од 19. априла 1990. године, донео је

О Д Л У К У

1. Поништавају се одредбе члана 11. става 1. тачке 4. и члана 25. Правилника о систематизацији послова и радних задатака Радне заједнице Самоуправне интересне заједнице за здравствену и социјалну заштиту, у Качанику, од 19. јуна 1984. године.

2. Ову одлуку објавити у „Службеном листу САНК”.

Образложење

Општински друштвени правобранилац самоуправљања у Качанику, Предлогом УП, број 5/89, од 26. 01. 1990. године, покренуо је пред Уставним судом Косова поступак за оцењивање уставности и законитости одредаба члана 11. става 1. тачке 4. и члана 25. Правилника наведеног у изреци ове одлуке.

Одредбом члана 11. става 1. тачке 4. оспореног Правилника утврђена је морално-политичка подобност као посебан услов за заснивање радног односа раднику у радној заједници.

Чланом 25. оспореног Правилника морално-политичка подобност као посебан услов утврђена је за заснивање радног односа радника који непосредно организују процес рада, као и раднику с посебним овлашћењима и одговорностима.

Одредбом члана 176. става 1. Устава САНК Косова зајемчено је право на рад, а одредбом члана 177. става 3. Устава САНК Косова утврђено је да су сваком грађанину, под једнаким условима, доступни свако радно место и функција у друштву. Чланом 216. ставом 1. Устава САНК Косова одређено је да се слобода и права зајемчена уставом не могу одузети ни ограничити, док је у ставу 2. утврђено да се Законом одређује у којим случајевима и под којим условима коришћења слободама противно уставу повлачи ограничење или забрану њиховог коришћења.

Уставни суд Косова оцењује да се морално-политичка подобност грађана не може прописивати као посебан услов који повлачи забрану или ограничење у остваривању уставом зајемченог права на рад и доступност сваком грађанину, уз једнаке услове, сваког радног места и сваке функције у друштву, осим случајева неподобности, који су на основу устава и у складу с њим одређени законом.

На основу изложеног, одлучено је као у изреци ове одлуке.

Ову одлуку Уставни суд Косова донео је у саставу: председник Суда др Петар Станишић и судије Зефир Мармулаку, Ник Љумези, Јелица Кајгази, Зоран Табаковић, Заит Џемајли и Сејфедин Бакали.

У број 17/90

Приштина, 19. априла 1990. године

Уставни суд Косова

Председник
Уставног суда Косова
др Петар Станишић, с. р.

На основу члана 372. Устава САНК Косова, Уставни суд Косова, на седници од 19. априла 1990. године, донео је

О Д Л У К У

1. Поништавају се одредбе члана 11. става 1. алинеје 2, члана 12, члана 17. става 1. алинеје 1, члана 29. става 1. алинеје 23. и члана 35. става 1. алинеје 9. Правилника о систематизацији радних места, описа рада и задацима рада радника Техничког образовног центра средњег усмереног вас-

питања и образовања „Борис Кидрич”, у Титовој Митровици, од 1. 04. 1988. године.

2. Ову одлуку објавити у „Службеном листу САНК”.

Образложење

Општински друштвени правобранилац самоуправљања у Титовој Митровици, Предлогом УП, бр. 164/89, од 4. XI 1989. године, покренуо је пред Уставним судом Косова поступак за оцењивање уставности и законитости одредаба члана 11. става 1. алинеје 2, члана 12, и 17. става 1. алинеје 1, члана 29. става 1. алинеје 23. и члана 35. става 1. алинеје 9. Правилника наведеног у изреци ове одлуке.

Оспореним одредбама члана 11. става 1. алинеје 2, члана 12. и члана 17. става 1. алинеје 1. Правилника морално-политичка подобност утврђена је као услов за заснивање радног односа директора Центра, помоћника директора и осталих радника Центра.

Одредбом члана 176. става 1. Устава САНК Косова зајемчено је право на рад, а одредбом члана 177. става 3. утврђено је да су сваком грађанину, под једнаким условима, доступни свако радно место и функција у друштву.

Чланом 216. ставом 1. Устава САНК Косова одређено је да се слобода и права зајемчена уставом не могу одузети ни ограничити, док је у ставу 2. утврђено да се Законом одређује у којим случајевима и под којим условима коришћења слободама противно уставу повлачи ограничење или забрану њиховог коришћења.

Полазећи од наведених уставних одредаба, Уставни суд Косова оцењује да се морално-политичка подобност грађана не може прописивати као посебан услов који повлачи забрану или ограничење у остваривању уставом зајемченог права на рад и доступности сваком грађанину, уз једнаке услове, сваког радног места и сваке функције у друштву, осим случајева неподобности, који су, на основу устава и у складу с њим, одређени законом.

Оспореним одредбама члана 29. става 1. алинеје 23. и члана 35. става 1. алинеје 9. као посебан услов за обављање послова и радних задатака секретара Центра и дактилографа утврђено је пожељно познавање двојезичне администрације, односно знање српскохрватског и албанског језика.

Уставни суд Косова је оценио да је утврђивање познавања двојезичности, односно знање албанског и српскохрватског језика, као услов за заснивање радног односа, за обављање послова и радних задатака несаслагасно с одредбама чл. 4, 171, 177, 187. и 217. Устава САНК Косова.

Шире образложење овог става Суда дато је у одлукама У број 78/88, У број 79/88, У број 154/88 („Службени лист САНК”, бр. 21/89).

На основу изложеног, одлучено је као у изреци ове одлуке.

Ову одлуку донео је Уставни суд Косова у саставу: председник Суда др Петар Станишић и судије Заит Џемајли, Сејфедин Бакали, Зоран Табаковић, Јелица Кајгази, Зефир Мармулаку и Ник Љумези.

У број 249/89

Приштина, 19. априла 1990. године

Уставни суд Косова

Председник
Уставног суда Косова
др Петар Станишић, с. р.

На основу члана 372. Устава САНК Косова Уставни суд Косова, на седници од 19. априла 1990. године, донео је

О Д Л У К У

1. Поништавају се одредбе члана 54. става 1. 2. и 3. Статута Земљорадничке задруге, у Крпимеју, од 27. 11. 1977. године.

2. Одбија се Предлог Општинског друштвеног правобраниоца самоуправљања у Подујеву да се утврди да је одредба члана 54. става 1. алинеје 1. Правилника наведеног под тачком 1. у супротности са законом.

3. Ову одлуку објавити у „Службеном листу САНК“.

Образложење

Општински друштвени правобранилац самоуправљања у Подујеву, Предлогом УП број 79/89, од 17. 10. 1989. године, покренуо је пред Уставним судом Косова поступак за оцењивање уставности и законитости одредаба члана 54. става 1. ал. 1, 2. и 3. Статута наведеног у изреци ове одлуке.

Оспореним одредбама Правилника утврђено је да се за директора задруге може именовати лице које, поред других услова за заснивање радног односа, испуњава и следеће посебне услове:

„— да поседује високу, вишу или средњу стручну спрему, пољопривредног економског или општег смера,

— да има најмање 10 година радног стажа, од тога 5 година на руководећим радним местима,

— да има морално-политичке квалитете и да се истакао самоуправним опредељењем“.

Полазећи од одредбе члана 8. става 3. Закона о основним правима из радног односа („Службени лист СФРЈ“, бр. 60/89) којом је прописано да се општим актом утврђују врсте и степен стручне спреме одређене врсте занимања, знања и способности и други посебни услови потребни за вршење послова радног места, Суд налази да одредба члана 54. става 1. алинеје 1. Правилника којом су утврђена три узастопна степена стручне спреме за обављање послова и радних задатака директора задруге, није у супротности са законом.

Према члану 9. ставу 1. Закона о радним односима („Службени лист САНК“, број 12/89) самоуправним општим актом којим се уређује радни однос, као посебан услов за заснивање радног односа, може се утврдити радно искуство за послове, односно радне задатке при чијем вршењу радник има посебна овлашћења и одговорности и за изузетно сложене послове и радне задатке, али не дуже од три године.

Суд оцењује да је оспорена одредба члана 54. става 1. алинеја 2. Правилника, која радно искуство дуже од три године утврђује као посебан услов за заснивање радног односа, односно за обављање послова и радних задатака директора задруге, у супротности са законом.

Уставом САНК Косова, одредбом члана 176. става 1. зајемчено је право на рад, а одредбом члана 177. става 3. утврђено је да су сваком грађанину, под једнаким условима, доступни свако радно место и функција у друштву.

Чланом 216. ставом 1. Устава САНК Косова одређено је да се слободе и права зајемчене уставом не могу одузети ни ограничити, док је у ставу 2. утврђено да се законом одређује у којим случајевима и под којим условима коришћење слободама противно уставу повлачи ограничење или забрану њиховог коришћења.

Полазећи од наведених уставних одредаба, Уставни суд Косова оцењује да се морално-политичка подобност грађана не може прописивати као посебан услов који повлачи забрану или ограничење у остваривању уставом зајемченог права на рад и доступност сваком грађанину, уз једнаке услове, сваког радног места и сваке функције у друштву, осим случајева неподобности, који су на основу устава и у складу с њима одређени законом, па је стога члан 54. став 1. алинеја 3. у неслагласности са уставом.

На основу изложеног, одлучено је као у изреци ове одлуке.

Ову одлуку донео је Уставни суд Косова у саставу: председник Суда др Петар Станишић и су-

дије Заит Џемаљи, Сејфедин Бакали, Зоран Табаковић, Јелица Кајтази, Зефир Мармулаку и Ник Љумези.

У број 220/89

Приштина, 19. април 1990. године

Уставни суд Косова

Председник
Уставног суда Косова
др Петар Станишић, с. р.

На основу члана 372. Устава САНК Косова, Уставни суд Косова, на седници од 23. фебруара 1990. године, донео је

ОДЛУКУ

1. Поништавају се одредбе чл. 4, 5, 9. и 25. Правилника о утврђивању послова и радних задатака и услова за њихово објављивање радне заједнице Стручне службе Центра за основно васпитање и образовање, у Титовој Митровици, од 20. 03. 1986. године, као и део Табеларног прегледа тог Правилника у коме је као посебан услов за заснивање радног односа, односно за обављање одређених послова и радних задатака утврђено познавање двојезичности.

2. Ову одлуку објавити у „Службеном листу САНК“.

Образложење

Општински друштвени правобранилац самоуправљања у Титовој Митровици, Предлогом УП, број 156/89, од 02. 11. 1989. године, покренуо је пред Уставним судом Косова поступак за оцењивање уставности и законитости одредаба чл. 4, 5, 9. и 25. Правилника наведеног у изреци ове одлуке и Табеларног прегледа, који је саставни део тог правилника, јер сматра да се морално-политичка подобност, радно искуство дуже од 3 године и познавање двојезичности не могу утврђивати као посебан услов за заснивање радног односа, односно за обављање послова и радних задатака, као и да оспореним Правилником није предвиђено његово објављивање пре ступања на снагу.

Оспореном одредбом члана 4. Правилника морално-политичка подобност утврђена је као посебан услов за заснивање радног односа, односно за обављање послова и радних задатака директора Центра за основно васпитање и образовање.

Одредбом члана 176. става 1. Устава САНК Косова зајемчено је право на рад, а одредбом члана 177. става 3. Устава САНК Косова утврђено је да су сваком грађанину под једнаким условима, доступни свако радно место и функција у друштву. Чланом 216. ставом 1. Устава САНК Косова одређено је да се слободе и права зајемчени уставом не могу одузети ни ограничити, док је у ставу 2. утврђено да се законом одређује у којим случајевима и под којим условима коришћење слободама противно уставу повлачи ограничење или забрану њиховог коришћења.

Полазећи од наведених уставних одредаби, Уставни суд Косова оцењује да се морално-политичка подобност грађана не може прописивати као посебан услов који повлачи забрану или ограничење у остваривању уставом зајемченог права на рад и доступност сваком грађанину, уз једнаке услове, сваког радног места и сваке функције у друштву, осим случајева неподобности, који су, на основу устава и у складу с њим, одређени законом.

Оспореним одредбама чл. 4. и 5. Правилника утврђено је радно искуство као посебан услов за заснивање радног односа за директора Центра најмање 5 година, односно за секретара Центра најмање 3 године.

Према члану 9. ставу 1. Закона о радним односима („Службени лист САНК”, бр. 12/89) самоуправним општим актом којим се уређује радни однос, као посебан услов за заснивање радног односа може се утврдити и радно искуство за послове, односно радне задатке при чијем вршењу радник има посебно овлашћење и одговорност и за изузетно сложене послове и радне задатке, али не дуже од три године.

Полазећи од наведене одредбе Закона о радним односима, Суд оцењује да су оспорене одредбе чл. 4. и 5. Правилника у супротности са законом.

У чл. 5. и 9. Правилника, као посебан услов за заснивање радног односа, односно за обављање одређених послова и радних задатака утврђено је и познавање албанског и српскохрватског језика за секретара и дактилографа, док је у Табеларном прегледу који је саставни део тог Правилника утврђено познавање двојезичности за: директора Центра, педагога, секретара, референта за ОНО и ДСЗ, дактилографа, шефа рачуноводства, ликвидатора и обрачуноског радника.

Уставни суд Косова је оценио да је утврђивање познавања двојезичности, односно знања албанског и српскохрватског језика, као услов за заснивање радног односа, односно за обављање одређених послова и радних задатака, несагласно с одредбама чл. 4, 171, 177, 187. и 217. Устава САНК Косова. Шире образложење овог става Суда дато је у одлукама: У број 78/88, У број 79/88, У број 89/88 и У број 154/88 („Службени лист САНК”, бр. 21/89).

Чланом 25. Правилника утврђено је да Правилник ступа на снагу и примењује се даном усвајања од стране Збора радника Радне заједнице Центра за основно васпитање и образовање у Титовој Митровици.

Суд је оценио да је члан 25. Правилника који одређује његово ступање на снагу и примену даном усвајања на збору радника, несагласан с одредбом члана 229. Устава САНК Косова и у супротности са чланом 551. Закона о удруженом раду, према којима је објављивање општих аката услов за њихово ступање на снагу и примену.

На основу изложеног, одлучено је као у изреци ове одлуке.

Ову одлуку донео је Уставни суд Косова у саставу: председник Суда др Петар Станишић и судије Зант Џемајли, Јелица Кајтази, Зоран Табаковић, Зефир Мармулаку, Ник Љумези и Сејфедин Бакали.

У број 209/89

Приштина, 23. фебруара 1990. године

Уставни суд Косова

Председник
Уставног суда Косова
др Петар Станишић, с. р.

На основу члана 372. Устава САНК Косова, Уставни суд Косова, на седници од 30. маја 1990. године, донео је

О Д Л У К У

1. Поништава се одредба члана 16. Правилника о организацији послова и радних задатака Радне заједнице заједничких служби Медицинског центра „30 корику” у Титовој Митровици, од 8. III 1985. године, у делу где су морално-политичка подобност и познавање двојезичности прописани као услов за обављање послова и радних задатака, осим за послове и радне задатке преводиоца.

2. Ову одлуку објавити у „Службеном листу САНК”.

Образложење

Друштвени правобранилац самоуправљања у Титовој Митровици покренуо је пред Уставним су-

дом Косова поступак за оцењивање уставности и законитости члана 16. Правилника наведеног у изреци ове одлуке у делу где су морално-политичка подобност и познавање двојезичност утврђени као услов за обављање послова и радних задатака.

Одредбама члана 16. оспореног правилника морално-политичка подобност утврђена као услов за заснивање радног односа за директора РО, заменика директора за медицинске послове, за помоћника директора за економске послове, помоћника директора за правне, кадровске и опште послове референта за ОНО и ДСЗ, референта за кадрове и радне односе, руководиоца службе физичког обезбеђења објеката и имовине РО и самосталног референта за ОНО и ДСЗ, референта за друштвени стандард, социјалног радника, психолога, дактилографа, референта архиве, библиотекар, техничког секретара, возача, радника на умножавању материјала, курира, стражара, спремачице, референта за план и анализу, референта за статистику, шефа рачуноводства и обрачуноског радника.

Одредбом члана 176. става 1. Устава САНК Косова зајемчено је право на рад, а одредбом члана 177. става 3. Устава САНК Косова утврђено је да су сваком грађанину, под једнаким условима, доступни свако радно место и функција у друштву. Чланом 216. ставом 1. Устава САНК Косова одређено је да се слобода и права зајемчени уставом не могу одузети ни ограничити, док је у ставу 2. утврђено да се законом одређује у којим случајевима и под којим условима коришћење слободама противно уставу повлачи ограничење или забрану њиховог коришћења.

Полазећи од наведених уставних одредаба, Уставни суд Косова оцењује да се морално-политичка подобност грађана може прописивати као посебан услов који повлачи забрану или ограничење у остваривању уставом зајемченог права на рад и доступности сваком грађанину, уз једнаке услове, сваког радног места и сваке функције у друштву, осим случајева неподобности, који су, на основу устава и у складу с њим, одређени законом.

Оспореном чланом 16. Правилника познавање двојезичности као услов за обављање послова и радних задатака утврђено је за референта за нормативну делатност, самоуправљање и информисање, референта за кадрове и радне односе, социјалног радника, психолога, дактилографа, референта писарнице, референта архиве, библиотекар, техничког секретара, радника на умножавању материјала, курира, стражара и обрачуноског радника.

Уставни суд Косова је оценио да је утврђивање познавања двојезичности, односно знања албанског и српскохрватског језика, као услов за заснивање радног односа, односно за обављање одређених послова и радних задатака, несагласно с одредбама чл. 4, 171, 177, 187. и 217. Устава САНК Косова. Шире образложење овог става Суда дато је у одлукама: У број 78/88, У број 79/88, У број 89/88 и У број 154/88 („Службени лист САНК”, број 21/89).

На основу изложеног, одлучено је ко у изреци ове одлуке.

Ову одлуку донео је Уставни суд Косова у саставу: председник Суда др Петар Станишић и судије Сејфедин Бакали, Зефир Мармулаку, Јелица Кајтази, Зоран Табаковић, Зант Џемајли и Ник Љумези.

У број 253/89

Приштина, 30. маја 1990. године

Уставни суд Косова

Председник
Уставног суда Косова
др Петар Станишић, с. р.

О Д Л У К А

О ОЦЕЊИВАЊУ ЗАКОНИТОСТИ СТАТУТА РАДНЕ ЗАЈЕДНИЦЕ ЦЕНТРА ЗА ОДМОР, ОПОРАВАК И РЕКРЕАЦИЈУ ПЕНЗИОНЕРА, У БРЕЗОВИЦИ

I. Уставни суд Косова, покренуо је поступак за оцењивање законитости Статута радне заједнице Центра за одмор, опоравак и рекреацију пензионера, у Брезовици, општина Штрпце, од 30. јуна 1984. године.

II. Оцењујући законитост оспореног Статута у току поступка и на седници, Уставни суд Косова је утврдио да је одредбом члана 85. тачке 2. утврђено да за руководиоца радне заједнице може бити именовано лице које, поред законом прописаних услова, има и 4 године радног искуства, од чега две године на пословима с посебним овлашћењима и одговорностима.

Одредбом члана 9. Закона о радним односима („Службени лист САПК”, бр. 12/89) прописано је да самоуправним општим актом којим се уређује радни однос, као посебан услов за заснивање радног односа, може да се утврди и радно искуство само за послове, односно радне задатке при чијем вршењу радник има посебна овлашћења и одговорности и за изузетно сложене послове и радне задатке, али не дуже од три године.

Како је оспореном одредбом члана 85. става 2. Статута за руководиоца радне заједнице као услов за заснивање радног односа утврђено радно искуство дуже од три године, то је Уставни суд Косова оценио да је оспорена одредба Статута у супротности са законом.

III. Уставни суд Косова, на основу члана 372. Устава САП Косова, на седници од 25. маја 1990. године, донео је

О д л у к у

Поништава се одредба члана 85. тачке 2. Статута радне заједнице Центра за одмор, опоравак и рекреацију пензионера, у Брезовици, општина Штрпце, од 30. јуна 1989. године.

Ову одлуку објавити у „Службеном листу САПК”.

IV. Уставни суд Косова донео је ову одлуку у саставу: председник Суда др Петар Станишић и судије Зефир Мармулаку, Јелица Кајтази, Сејфедин Бакали, Ник Љумези и Зоран Табаковић.

У број 45/89

Приштина, 25. маја 1990. године

Уставни суд Косова

Председник
Уставног суда Косова
др Петар Станишић, с. р.

На основу члана 372. Устава САП Косова, Уставни суд Косова, на седници од 14. новембра 1989. године, донео је

О Д Л У К У

1. Поништавају се чл. 109а и 231. Статута Архива Косова, од 6. децембра 1978. године.

2. Ову одлуку објавити у „Службеном листу САПК”.

Образложење

Покрајински друштвени правобранилац самоуправљања у Приштини покренуо је пред Уставним судом Косова поступак за оцењивање уставности и законитости чл. 109а. и 231. Статута наведеног у тачки 1. ове одлуке, због тога што сматра да су ове одредбе Статута несагласне с уставом и законом, јер утврђују да за директора може бити именовано лице које мора да има 5 година радног

искуства, да поседује морално-политичке квалитете и обавезно познаје двојезичност, као и да је за тумачење одредаба Статута надлежан Збор радника.

Чланом 109а оспореног Статута утврђено је да за инокосног пословног органа (директора) може бити именовано лице које, поред осталих услова, поседује: 5 година радног искуства, морално-политичке квалитете и обавезно познаје двојезичност.

Уставом САП Косова, одредбом члана 176. става 1. зајемчено је право на рад, а чланом 177. ставом 3. утврђено је да су сваком грађанину, под једнаким условима, доступни свако радно место и функција у друштву. Чланом 216. ставом 1. Устава САП Косова одређено је да се слобода и права зајамчени уставом не могу одузети ни ограничити, док је у ставу 2. утврђено да се законом одређује у којим случајевима и под којим условима коришћење слободама противно уставу повлачи ограничење или забрану њиховог коришћења.

Законом о радним односима („Службени лист САПК” пречишћени текст — бр. 24/84, 46/87, 15/88 и 32/88), одредбом члана 9. прописано је да се самоуправним општим актом којим се уређује радни однос, као посебан услов за заснивање радног односа, може утврдити и радно искуство само за послове, односно радне задатке, али не дуже од три године.

Полазећи од наведених уставних и законских одредби, као и одредбе чл. 119. и 120. Закона о удруженом раду, Уставни суд Косова налази да оспорене одредбе Статута којима се прописује морално-политичка подобност, радно искуство од најмање 5 година, као и обавезно познавање двојезичности, односно знање албанског и српскохрватског језика, као услов за заснивање радног односа, односно за обављање послова и радних задатака, несагласне су са уставом и у супротности са законом, јер се њима нарушавају уставна и законска начела о доступности сваког радног места и функције у друштву под једнаким условима. Што се тиче става Суда о несагласности одредаба којима се утврђује познавање двојезичности као услов за заснивање радног односа, односно за обављање одређених послова и радних задатака, несагласне су са одредбом чл. 4, 171, 177, 187. и 217. Устава САП Косова. Шире образложење овог става Суда дато је у одлукама: У бр. 78/88, У број 79/88, У број 89/88 и У број 154/88 („Службени лист САПК”, бр. 21/89).

Одредбама члана 231. Статута утврђено је да тумачење одобрења овог статута даје Збор радника радне организације, с тим што се поступак за његово тумачење мора спровести на исти начин и поступак као и за његово доношење.

Чланом 597. Закона о удруженом раду прописано је да тумачење самоуправног општег акта даје доносилац тог акта, као и да се статутом организације удруженог рада утврђује поступак давања тумачења самоуправног општег акта.

Полазећи од наведених одредаба закона, Уставни суд Косова нашао је да је чланом 231. Статута у супротности са законом, јер тумачење одредаба Статута од радника није облик личног изјашњавања при доношењу Статута, већ се исти доноси само на референдуму.

На основу изложеног, одлучено је као у изреци ове одлуке.

Ову одлуку донео је Уставни суд Косова у саставу: председник Суда др Петар Станишић и судије Јелица Кајтази, Зефир Мармулаку, Велибор Борђевић, Заит Цемаљи и Сејфедин Бакали.

У број 180/89

Приштина, 14. новембар 1989. године

Уставни суд Косова

Председник
Уставног суда Косова
др Петар Станишић, с. р.

О Д Л У К А

О ОЦЕЊИВАЊУ УСТАВНОСТИ И ЗАКОНИТОСТИ ПРАВИЛНИКА О СИСТЕМАТИЗАЦИЈИ ПОСЛОВА И РАДНИХ ЗАДАТАКА РАДНЕ ЗАЈЕДНИЦЕ ЗАЈЕДНИЧКИХ СЛУЖБИ РАДНЕ ОРГАНИЗАЦИЈЕ ФАБРИКЕ ПАПИРА, ЛЕПЕНКЕ И АМБАЛАЖЕ „СТАНОЈЕ АКСИЋ”, У ЛИПЉАНУ

I. Уставни суд Косова покренуо је поступак за оцењивање уставности и законитости Правилника о систематизацији послова и радних задатака радне заједнице Заједничких служби Радне организације Фабрике папира, лепенке и амбалаже „Станоје Аксић”, у Липљану, од 10. августа 1978. године, у делу где је двојезичност предвиђена као услов за заснивање радног односа, односно за обављање одређених послова и радних задатака.

II. У поступку оцењивања уставности и законитости оспореног Правилника, Уставни суд Косова је утврдио да је у Табели, која је саставни део Правилника о систематизацији послова и радних задатака, предвиђено познавање двојезичности за следеће послове и радне задатке: инспектора унутрашње контроле, директора радне заједнице Заједничких служби, директора Сектора за опште послове, шефа Службе за опште послове, правног референта, референта органа управљања и кадрова, референта заштите на раду, референта народне одбране и цивилне заштите, референта за радне односе, архивара, преводиоца, дактилографа, телефонисте, директора Књиговодствено-финансијског сектора, комерцијалног директора, шефа Продајне службе, фактуристе, референта набавке, директора Сектора за план, економику и развој, директора Техничког сектора, шефа енергетике и шефа Службе за одржавање електропогона и инсталација.

Уставни суд Косова је оценио да је утврђивање познавања двојезичности, односно знања албанског и српскохрватског језика, као услов за заснивање радног односа, односно за обављање одређених послова и радних задатака несагласно с одредбама чл. 4, 171, 177, 187. и 217. Устава САНК Косова. Шире образложење овог става Суда дато је у одлукама У број 78/88, У број 79/88, У број 89/88 и У број 154/88 („Службени лист САНК”, 21/89).

III. Уставни суд Косова, на основу члана 372. Устава САНК Косова, на седници од 25. маја 1990. године, донео је

О д л у к у

Поништавају се одредбе Табеле Правилника о систематизацији послова и радних задатака радне заједнице Заједничких служби Радне организације Фабрике папира, лепенке и амбалаже „Станоје Аксић”, у Липљану, од 10. августа 1978. године, у делу где је двојезичност предвиђена као услов за заснивање радног односа, односно за обављање одређених послова и радних задатака, осим за послове и радне задатке преводиоца.

Ову одлуку објавити у „Службеном листу САНК”.

IV. Уставни суд Косова донео је ову одлуку у саставу: председник Суда др Петар Станишић и судије Јелица Кајтази, Зефир Мармулаку, Сејфедин Бакали, Заит Џемајљи, Ник Љумези и Зоран Табаковић.

У број 63/89

Приштина, 25. мај 1990. године

Уставни суд Косова

Председник
Уставног суда Косова
др Петар Станишић, с. р.

О Д Л У К А

О ОЦЕЊИВАЊУ УСТАВНОСТИ И ЗАКОНИТОСТИ ОДЛУКЕ СКУПШТИНЕ ОПШТИНЕ ПЕЋ О УСВАЈАЊУ ДЕТАЉНОГ УРБАНИСТИЧКОГ ПЛАНА НА ПОТЕСУ „КРИВОГЛАВА”, ПОРЕД ДЕЛА УЛИЦЕ ИВЕ СТРУГАРА И ОДЛУКЕ СКУПШТИНЕ ОПШТИНЕ ПЕЋ О ДОПУНАМА ОДЛУКЕ О УСВАЈАЊУ ДЕТАЉНОГ УРБАНИСТИЧКОГ ПЛАНА НА ПОТЕСУ „КРИВОГЛАВА”, ПОРЕД ДЕЛА УЛИЦЕ ИВЕ СТРУГАРА

I. Уставни суд Косова, Решењем У број 77/89, од 2. фебруара 1990. године, покренуо је поступак за оцењивање уставности и законитости Одлуке Скупштине општине Пећ о усвајању Детаљног урбанистичког плана на потесу „Кривоглава”, поред дела улице Иве Стругара („Службени лист САНК”, бр. 9/89) и Одлуке Скупштине општине Пећ о допунама Одлуке о усвајању Детаљног урбанистичког плана на потесу „Кривоглава” поред дела улице Иве Стругара („Службени лист САНК”, бр. 11/89).

Скупштина општине Пећ, у одговору на решење Суда о покретању поступка наводи да су оспорене одлуке у складу са Уставом.

II. Оцењујући уставност и законитост оспорених одлука, у току поступка и на седници, Уставни суд Косова је утврдио:

Скупштина општине Пећ, на заједничкој седници свих већа, одржаној 28. децембра 1988. године, донела је Одлуку о усвајању Детаљног урбанистичког плана на потесу „Кривоглава”, поред дела улице Иве Стругара.

Чланом 8. наведене Одлуке прописано је да Одлука ступа на снагу осмог дана од дана објављивања у „Службеном листу САНК”.

Одлука је објављена у „Службеном листу САНК”, број 9/89 од 31. марта 1989. године.

На заједничкој седници свих већа Скупштина општине Пећ, одржаној 31. јануара 1989. године, донета је Одлука о допунама Одлуке о усвајању Детаљног урбанистичког плана на потесу „Кривоглава”, поред дела улице Иве Стругара.

Чланом 2. ове одлуке прописано је да Одлука ступа на снагу даном доношења, а објавиће се у „Службеном листу САНК”.

Пошто је чланом 2. Одлуке о допунама Одлуке о усвајању Детаљног урбанистичког плана предвиђено да Одлука ступа на снагу даном доношења, то је Уставни суд Косова утврдио да је ова одлука несагласна са чланом 229. ставом 1. Устава САНК Косова, којим је утврђено да се закони и други прописи и општа акта органа друштвено-политичких заједница објављују пре него што ступе на снагу.

Чланом 92. Закона о планирању и уређењу простора („Службени лист САНК”, бр. 2/89) прописано је да даном ступања на снагу овог закона, престаје да важи Закон о просторном планирању („Службени лист САНК”, бр. 37/71).

Чланом 93. наведеног Закона прописано је да Закон ступа на снагу осмог дана од дана објављивања у „Службеном листу САНК”, а Закон је објављен у „Службеном листу САНК”, бр. 2/89 од 27. јануара 1989. године.

Како су оспорене одлуке објављене, односно ступиле на снагу након што је закон, на основу којег су ове одлуке донете, престао да важи, то је Уставни суд Косова утврдио да су оспорене одлуке несагласне са уставом, односно да су засноване на закону који је престао да важи.

На основу изложеног, одлучено је као у изреци ове одлуке.

III. Уставни суд Косова, на основу члана 372. Устава САНК Косова, на седници од 30. маја 1990. године, донео је

О д л у к у

Поништавају се: Одлука Скупштине општине Пећ о усвајању Детаљног урбанистичког плана на

потесу „Кривоглава”, поред дела улице Иве Стругара („Службени лист САПК”, бр. 9/89) и Одлука Скупштине општине Пећ о допунама Одлуке о усвајању Детаљног урбанистичког плана на потесу „Кривоглава”, поред улице Иве Стругара („Службени лист САПК”, бр. 11/89).

Ову одлуку објавити у „Службеном листу САПК”.

IV. Уставни суд Косова донео је ову одлуку у саставу: председник Суда др Петар Станишић и судије Заит Ђемајли, Зефир Мармулаку, Јелица Кајтази, Ник Љумези, Зоран Табаковић и Сејфедин Бакали.

У број 77/89

Приштина, 30. мај 1990. године

Уставни суд Косова

Председник
Уставног суда Косова,
др Петар Станишић, с. р.

О Д Л У К А

О ОЦЕЊИВАЊУ УСТАВНОСТИ ПРАВИЛНИКА О СИСТЕМАТИЗАЦИЈИ ПОСЛОВА И РАДНИХ ЗАДАТАКА РАДНЕ ОРГАНИЗАЦИЈЕ ЗА ОДРЖАВАЊЕ СТАМБЕНИХ ЗГРАДА, ПОСЛОВНИХ ПРОСТОРИЈА И КОМУНАЛНИХ ОБЈЕКТА НА ТЕРИТОРИЈИ ОПШТИНЕ ЛИПЉАН, У ЛИПЉАНУ

I. Уставни суд Косова покренуо је поступак за оцењивање уставности Правилника о систематизацији послова и радних задатака Радне организације за одржавање стамбених зграда, пословних просторија и комуналних објеката на територији општине Липљан, у Липљану, од 3. децембра 1985. године, у делу где је познавање двојезичности предвиђено као услов за заснивање радног односа, односно за обављање послова и радних задатака.

II. Оцењујући уставност одредби оспореног Правилника, у току поступка и на седници, Уставни суд Косова је утврдио да је у Табелерном делу Правилника о систематизацији послова и радних задатака, који је саставни део оспореног Правилника, за директора радне организације, техничког руководиоца, пословођу, административног референта и материјалног књиговођу-благајника, као услов за заснивање радног односа, односно за обављање послова и радних задатака предвиђено познавање албанског и српскохрватског језика.

Уставни суд Косова је оценио да је утврђивање познавања двојезичности, односно знања албанског и српскохрватског језика, као услов за заснивање радног односа, односно за обављање послова и радних задатака несагласно с одредбама чл. 4, 171, 177, 187, и 217. Устава САП Косова.

Шире образложење овог става Суда дато је у одлукама: У број 78/88, У број 79/88, У број 89/88 и У број 154/88 („Службени лист САПК”, број 21/89).

III. Уставни суд Косова, на основу члана 372. Устава САП Косова, на седници од 25. маја 1990. године, донео је

О Д Л У К У

Поништавају се одредбе Правилника о систематизацији послова и радних задатака Радне организације за одржавање стамбених зграда, пословних просторија и комуналних објеката на територији општине Липљан, у Липљану, од 3. децембра 1985. године, у делу где је познавање двојезичности предвиђено као услов за заснивање радног односа, односно за обављање послова и радних задатака.

Ову одлуку објавити у „Службеном листу САПК”.

IV. Уставни суд Косова донео је ову одлуку у саставу: председник Суда др Петар Станишић и судије Зоран Табаковић, Сејфедин Бакали, Заит Ђемајли, Јелица Кајтази, Зефир Мармулаку и Ник Љумези.

У број 59/89

Приштина, 25. мај 1990. године

Уставни суд Косова

Председник
Уставног суда Косова,
др Петар Станишић, с. р.

На основу члана 372. Устава САП Косова, Уставни суд Косова, на седници од 25. маја 1990. године, донео је

О Д Л У К У

1. Поништава се одредба чл. 3. Одлуке о систематизацији радних места Центра средњег усмереног образовања и васпитања „Силвира Томазини”, у Титовој Митровици, од 1. марта 1969. године, у делу где је познавање двојезичности предвиђено као посебан услов за заснивање радног односа, као и члан 8. оспорене Одлуке.

2. Ову одлуку објавити у „Службеном листу САПК”.

Образложење

Општински друштвени правобранилац самоуправљања у Титовој Митровици, Предлогом УП број 167/89, од 6. XI. 1989. године, покренуо је пред Уставним судом Косова поступак за оцењивање уставности и законитости одредаба чл. 3. и 8. Одлуке наведене у изреци ове одлуке.

Оспореном одредбом члана 3. Одлуке као један од посебних услова за заснивање радног односа, односно за обављање послова и радних задатака секретара Центра, утврђено је и обавезно познавање српскохрватског и албанског језика.

Уставни суд Косова је оценио да је утврђивање познавања двојезичности, односно знања албанског и српскохрватског језика, као услов за заснивање радног односа, односно за обављање послова и радних задатака, несагласно с одредбама чл. 4, 171, 177, и 187. Устава САП Косова. Шире образложење овог става Суда дато је у одлукама: У број 78/88, У број 79/88, У број 89/88 и У број 154/88 („Службени лист САПК”, бр. 21/89).

Чланом 8. оспорене Одлуке утврђено је да ће се ова одлука примењивати од 1. марта 1969. године.

Уставни суд Косова је оценио да је члан 8. Одлуке несагласан с одредбом члана 229. става 4. Устава САП Косова према којој је објављивање самоуправних општих аката услов за њихово ступање на снагу и примену.

На основу изложеног, одлучено је као у изреци ове одлуке.

Уставни суд Косова донео је ову одлуку у саставу: председник Суда др Петар Станишић и судије Заит Ђемајли, Сејфедин Бакали, Зоран Табаковић, Јелица Кајтази, Зефир Мармулаку и Ник Љумези.

У број 250/89

Приштина, 25. мај 1990. године

Уставни суд Косова

Председник
Уставног суда Косова,
др Петар Станишић, с. р.

О Д Л У К А

О ОЦЕЊИВАЊУ УСТАВНОСТИ И ЗАКОНИТОСТИ ПРАВИЛНИКА О ИЗМЕНАМА И ДОПУНАМА ПРАВИЛНИКА О СТИЦАЊУ И РАСПОДЕЛИ СРЕДСТАВА ЗА ЛИЧНЕ ДОХОТКЕ И ЗАЈЕДНИЧКУ ПОТРОШЊУ РАДНЕ ЗАЈЕДНИЦЕ УНИВЕРЗИТЕТА У ПРИШТИНИ

I. Уставни суд Косова, Решењем У бр. 78/89, од 17. X. 1989. године, покренуо је поступак за оцењивање уставности и законитости члана 4. Правилника о изменама и допунама Правилника о стицању и расподели средстава за личне дохотке и заједничку потрошњу Радне заједнице Универзитета у Приштини, од 3. II. 1989. године.

II. У поступку оцењивања уставности и законитости оспореног Правилника, Уставни суд Косова је утврдио да је оспореном одредбом члана 4. утврђено да се, у складу с начелом солидарности, радницима пет година пре испуњавања 40. година пензијског стажа за мушкарце, односно 35 година пензијског стажа за жене, увећава лични доходак за 20%.

Суд налази да је наведена одредба Правилника у неслагласности с одредбама члана 18. Устава САП Косова и у супротности с одредбама члана 92. Закона о удруженом раду („Службени лист САПК”, бр. 11/88) којима је предвиђено да сваком раднику који ради средствима у друштвеној својини припада из дохотка основне организације удруженог рада лични доходак према резултатима његовог рада и његовом личном доприносу који је својим текућим и минулим радом дао повећању дохотка основне организације. Наиме, Законом о удруженом раду као једно од начела, поред начела расподеле према резултатима рада, предвиђено је и начело солидарности. Полазећи од овог начела, одређени вид личног дохотка по основу солидарности може доћи до изражаја када се ради о радницима који због инвалидности и смањена или губитака здравствене способности не могу даље да обављају послове и радне задатке, односно не могу даље да остварују дотадашње резултате рада. У конкретном случају не ради се о таквој врсти солидарности, већ је у питању норма која се аутоматски примењује када радник наврши одређене године радног стажа. На овај начин се лични доходак претвара у сталну (гарантовану) категорију личних примања, независно од резултата рада не само радника, већ и независно и од резултата рада и пословања које остварује организација удруженог рада.

III. Уставни суд Косова, на основу члана 372. Устава САП Косова, на седници од 19. јануара 1990. године, донео је

О д л у к у

Поништава се члан 4. Правилника о изменама и допунама Правилника о стицању и расподели средстава за личне дохотке и заједничку потрошњу Радне заједнице Универзитета у Приштини, од 3. II 1989. године.

Ову одлуку објавити у „Службеном листу САПК”.

IV. Уставни суд Косова донео је одлуку у саставу: председник Суда др Петар Станишић и судије Зефир Мармулаку, Јелица Кајтази, Зоран Табаковић, Заит Цемајли, Сејфедин Бакали и Ник Љумези.

У број 78/89

Приштина, 19. јануара 1990. године

Уставни суд Косова

Председник
Уставног суда Косова
др Петар Станишић, с. р.

На основу члана 372. Устава САП Косова, Уставни суд Косова, на седници од 27. марта 1990. године, донео је

О Д Л У К У

1. Поништава се одредба члана 166. става 1. алинеје 2. Статута Центра средњег усмереног образовања и васпитања „Рамиз Садику”, у Србици, од 30. 06. 1989. године.

2. Ову одлуку објавити у „Службеном листу САПК”.

Образложење

Општински друштвени правобранилац самоуправљања у Србици покренуо је пред Уставним судом Косова поступак за оцењивање уставности и законитости одредбе члана 166. става 1. алинеје 2. Статута наведеног у изреци ове одлуке.

У предлогу се наводи да је оспорена одредба Статута у супротности с одредбом члана 9. Закона о радним односима.

Оспореном одредбом члана 166. става 1. алинеје 2. Статута, између осталог, предвиђено је да за директора може бити именовано лице које има најмање три године радног искуства на пословима образовања и васпитања.

Одредбама члана 9. Закона о радним односима прописано је да се самоуправни општим актом којим се уређује радни однос, као посебан услов за заснивање радног односа може утврдити и радно искуство само за послове, односно радне задатке при чијем вршењу радник има посебна овлашћења и одговорности и за изузетно сложене послове и радне задатке, али не дужије од три године.

Под радним искуством, у смислу става 1. овог члана, подразумева се време проведено на раду на пословима, односно радним задацима у степену стручне спреме који је услов за заснивање радног односа.

Оцењујући одредбу члана 166. става 1. алинеје 2. Статута у односу на наведену одредбу Закона о радним односима, Уставни суд Косова је утврдио да је ова одредба у супротности са законом.

Полазећи од наведеног, Суд је одлучио као у изреци одлуке.

Ову одлуку Уставни суд Косова донео је у саставу: председник Суда др Петар Станишић и судије Зефир Мармулаку, Јелица Кајтази, Заит Цемајли, Сејфедин Бакали, Зоран Табаковић и Ник Љумези.

У број 262/89

Приштина, 27. март 1990. године

Уставни суд Косова

Председник
Уставног суда Косова
др Петар Станишић, с. р.

На основу члана 372. Устава САП Косова, Уставни суд Косова, на седници од 23. фебруар 1990. године, донео је

О Д Л У К У

1. Поништавају се члан 30. став 2. Правилника о стицању дохотка, основама и мерилима за расподељивање чистог дохотка и расподелу средстава за личне дохотке и заједничку потрошњу ООУР, „Грабевинарство”, Грабевинске индустријске радне организације „Трајко Грковић”, у Урошевцу, од 29. јуна 1987. године.

2. Ову одлуку објавити у „Службеном листу САПК”.

Образложење

Решењем Уставног суда Косова, У бр. 104/89, од 17. октобра 1989. године, покренут је поступак за оцењивање уставности и законитости става 2. члана 30. Правилника наведеног у изреци ове одлуке.

Оспореним ставом 2. члана 30. Правилника познана двојезичности утврђено је као основ вредновања сложености послова и радних задатака, и то за послове и радне задатке предвиђене Правилником о систематизацији радних места.

Уставни суд Косова је оценио да стицање дела личног дохотка по основу познавања двојезичности, односно по основу равноправне примене и употребе језика и писама народа и народности, на начин на који је утврђен у оспореном самоуправном општем акту, не изражава уставни и законски принцип расподеле средстава за личне дохотке радника према раду и резултатима рада.

Шире образложење овог става Суда дато је у Одлуци У број 105/88 („Службени лист САПК”, бр. 27/89).

На основу изложеног, одлучено је као у изреци ове одлуке.

Ову одлуку донео је Уставни суд Косова у саставу: председник Суда др Петар Станишић и судије Зефир Мармулаку, Јелица Кајтази, Зоран Табаковић, Сејфедин Бакали, Заит Џемајли, и Ник Љумези.

У број 104/89
Приштина, 23. фебруара 1990. године

Уставни суд Косова

Председник
Уставног суда Косова
др Петар Станишић, с. р.

На основу члана 372. Устава САП Косова, Уставни суд Косова, на седници од 30. маја 1990. године, донео је

ОДЛУКУ

1. Поништавају се одредбе чл. 18, 19, 47. и 52. Правилника о организацији и систематизацији послова и радних задатака Основне организације удруженог рада за производњу амортизера, у саставу РО Фабрике амортизера, у Приштини, од 20. маја 1983. године и организационе шеме систематизације послова и радних задатака, која је саставни део Правилника, у делу у којом су познавање двојезичности и радно искуство дуже од три године, односно радно искуство на руководећим пословима предвиђени као посебан услов за заснивање радног односа, за обављање одређених послова и радних задатака.

2. Ову одлуку објавити у „Службеном листу САПК”.

Образложење

Уставни суд Косова покренуо је поступак за оцењивање уставности и законитости одредаба чл. 18, 19, 47. и 52. Правилника наведеног у изреци ове одлуке, као и Организационе шеме, која је саставни део овог правилника. Поводом исте одредбе Правилника поступак је покренуо и Уставни суд Србије и решење доставио Уставном суду Косова на надлежност.

Одредбама чл. 18, 19, 47. и 52. Правилника као посебан услов за заснивање радног односа, односно за обављање одређених послова и радних задатака предвиђено је познавање двојезичности (албанског и српскохрватског језика).

У организационој шеми систематизације послова и радних задатака, која је саставни део Пра-

вилника, познавање двојезичности предвиђено је за директора ООУР-а за производњу, секретара органа управљања, референта заштите на раду, референта органа управљања, референта за рад и радне односе, поентера дактилографа, директора РЈ припреме производње шефи службе техничке припреме, главног инжењера обраде и брушења, главног инжењера обраде деформацијом, главног инжењера заваривања и подсклопова, главног инжењера монтаже, главног инжењера површинске заштите, физичко-хемијског технолога, конструктора обраде резањем и брушењем, технолога конст. обраде деформ., технолога конст. заварив. и подск. технолога-конструктора монтаже, технолога, конструктора, површ. заштите и физичко-хемијских процеса, технолога-конструктора обраде резањем и брушењем, технолога-конст. обраде деформ., технолога конст. завар. и подск. технолога конструктора монтаже, технолога конструктора површ. зашт. и физичко-хемијских процеса, технолога-конструктора, нормирца, техничког цртежа, архивара-копиранта, дактилографа, шефа службе планир. и пер. припреме, терминера-пратиоца производње, планера и пратиоца алата, планера и пратиоца маш. и уређаја, пратиоца производње, планера и пратиоца материјала, планера пратиоца делова из кооперације и потрошног материјала, планера и пратиоца амбалаже, лансера производње, дактилографа, магационера сировинског материјала, картотекара, магационера алата, делова и потрошног материјала, картотекара, магационера делова производње кооперације и хемикалије, картотекара, магационера сервиса алата и документације у обради, издаваоца алата и документације у монтажи, издаваоца алата и документације, директора РЈ, обраде, семенског управника обраде, пословођу преса, пословођу аутомата, пословођу цевастих делова, пословођу брушења и полирања, шефа одсеља галванизације, пословођу галванизације пословођу универ. и дор. машина, директора РЈ монтаже, семенског управника монтаже, пословођу мале линије, пословођу линије 27, пословођу линије 28, пословођу линије великих амортизера, пословођу на линији „Пежо”, пословођу фарбаре и паковања и пословођу сервиса.

Уставни суд Косова је оценио да је утврђивање познавања двојезичности, односно знања албанског и српскохрватског језика, као услов за заснивање радног односа, односно за обављање послова и радних задатака несагласно с одредбама чл. 4, 171, 177, 187. и 217. Устава САП Косова. Шире образложење овог става Суда дато је у одлукама: У број 78/88, У број 79/88, У број 89/88 и У број 154/88 („Службени лист САПК”, број 21/88 („Службени лист САПК”, број 21/89).

У Организационој шеми систематизације послова и радних задатака, која је саставни део Правилника, као посебан услов за обављање послова и радних задатака директора ООУР-а за производњу утврђено је 5, односно 4 године радног искуства, а за директора РЈ припреме производње, 4, односно 3 године радног искуства на руководећим пословима.

Одредбама члана 9. Закона о радним односима („Службени лист САПК”, бр. 12/89) прописано је:

„Самоуправним општим актом којим се уређује радни однос, као посебан услов за заснивање радног односа може да се утврди и радно искуство само за послове, односно радне задатке при чијем вршењу радник има посебна овлашћења и одговорности и за изузетно сложене послове и радне задатке, али не дуже од три године.

Под радним искуством, у смислу става 1. овог члана, подразумева се време проведено на раду на пословима, односно радним задацима у степену стручне спреме који је услов за заснивање радног односа”.

Полазећи од наведених одредаба Закона о радним односима, Уставни суд утврдио да су у супротности са законом оне одредбе организационе

шеме систематизације послова и радних задатака којима је одређени број година радног искуства на руководећим пословима утврђен као посебан услов за заснивање радног односа, односно за обављање послова и радних задатака, као и радно искуство дуже од три године.

На основу изложеног, одлучено је као у изреци ове одлуке.

Ову одлуку донео је Уставни суд Косова у саставу: председник Суда др Петар Станишић и судије Јелица Кајтази, Зефир Мармулаку, Ник Љумези, Зоран Табаковић, Сејфедин Бакали и Заит Џемајљи.

У број 38/89
Приштина, 16. мај 1990. године

Уставни суд Косова

Председник
Уставног суда Косова
др Петар Станишић, с. р.

На основу члана 372. Устава САП Косова, Уставни суд Косова, на седници од 19. јануара 1990. године, донео је

О Д Л У К У

1. Поништава се одредба члана 69. алинеје 8. Правилника о изменама и допунама Правилника о основама и мерилима за стицање и распоређивање дохотка, чистог дохотка и расподелу средстава за личне дохотке и заједничку потрошњу Организације удруженог рада Дом здравља, у Вучитрну, од 14. марта 1989. године.

2. Ову одлуку објавити у „Службеном листу САПК“.

Образложење

Општински друштвени правобранилац самоуправања у Вучитрну, Предлогом УП бр. 21/89, од 2. 12. 1989. године, покренуо је пред Уставним судом Косова поступак за оцењивање уставности и законитости одредбе члана 69. Правилника наведеног у изреци ове одлуке, јер се њиме утврђује право стицања дела личног дохотка по основу познавања двојезичности.

Оспореним чланом 69. алинејом 3. Правилника утврђено је право радника на део личног дохотка за двојезичност.

Уставни суд Косова је оценио да стицање дела личног дохотка по основу познавања двојезичности, односно по основу равноправне примене и употребе језика и писама народа и народности, на начин на који је утврђен у оспореном самоуправном општем акту, не изражава уставни и законски принцип расподеле средстава за личне дохотке радника према раду и резултатима рада.

Шире образложење овог става Суда дато је у Одлуци У број 105/88 („Службени лист САПК“, бр. 27/89).

На основу изложеног, одлучено је као у изреци ове одлуке.

Ову одлуку донео је Уставни суд Косова у саставу: председник Суда др Петар Станишић и судије Сејфедин Бакали, Зефир Мармулаку, Велибор Борбевих, Јелица Кајтази и Заит Џемајљи.

У број 239/89
Приштина, 19. јануара 1990. године

Уставни суд Косова

Председник
Уставног суда Косова
др Петар Станишић, с. р.

На основу члана 372. Устава САП Косова, Уставни суд Косова, на седници од 25. маја 1990. године, донео је

О Д Л У К У

1. Поништавају се одредбе става 7. алинеје 2. члана 284. Статута ООУР Телевизија Приштина, од 26. XII 1983. године, члана 11. става 2. Правилника о систематизацији послова и радних задатака ООУР Телевизија Приштина, од 1983. године, и одредбе Систематизације послова и задатака, која је саставни део Правилника, којим је познавање двојезичности предвиђено као услов за заснивање радног односа, односно за обављање одређених послова и радних задатака.

2. Обуставља се поступак за оцењивање уставности става 8. члана 284. Статута наведеног у тачки 1. ове одлуке.

3. Ову одлуку објавити у „Службеном листу САПК“.

Образложење

Решењем Уставног суда Косова У број 100/89, од 15. децембра 1989. године, покренут је поступак за оцењивање уставности и законитости става 7. алинеје 2. и става 8. члана 284. Статута ООУР Телевизија Приштина, од 26. XII. 1983. године, члана 11. става 2. Правилника о систематизацији послова и радних задатака ООУР Телевизија Приштина, од 1983. године, и одредаба у Систематизацији послова и задатака, која је саставни део Правилника, којом је познавање двојезичности предвиђено као услов за заснивање радног односа, односно за обављање одређених послова и радних задатака.

По истој правној ствари Уставни суд Србије, Решењем И У број 57/89, покренуо је поступак за оцењивање уставности оспорених одредаба у односу на Устав СР Србије и решење доставио Уставном суду Косова ради њихове сагласности са Уставом САП Косова.

Оспореним одредбама члана 284. Статута ООУР Телевизија Приштина утврђени су критеријуми за избор делегата у Раднички савет Основне организације. Према члану 284. ставу 7. алинеји 2. Статута, састав Радничког савета одређује се, поред осталог, и према националној припадности радника, с циљем да у Радничком савету ООУР буде одговарајућа засуђеност делегата из редова припадника појединих народа и народности који живе на Косову.

Према члану 171. ставу 1. Устава САП Косова, грађани су једнаки у правима и дужностима без обзира на националност, расу, пол, језик, вероисповест, образовање или друштвени положај.

Раднички савет према Амандману 33. тачки 3. ставу 1. и 2. на Устав САП Косова сачињавају делегати радника делова организације удруженог рада. Састав радничког савета организације удруженог рада треба да одговара социјалном саставу радника у организацији удруженог рада.

Полазећи од уставног принципа да су грађани једнаки у правима и дужностима, без обзира на националност, расу и језик, Суд сматра да се национална припадност радника не може узимати као критеријум при утврђивању састава радничког савета у организацијама удруженог рада. Наведеним одредбама Устава САП Косова утврђено је да састав радничког савета организације удруженог рада, који сачињавају делегати радника делова процеса рада у тој организацији, мора одговарати социјалном саставу радника у организацији удруженог рада. Устав не предвиђа сразмерну заступљеност народа и народности у радничком савету организације удруженог рада. Због свега наведеног, Суд је утврдио да су оспорене одредбе Статута несагласне са Уставом.

Ставом 8. истог члана Статута предвиђено је: „Усклађеност састава Радничког савета с начелом сразмерности и с начелом о социјалном са-

ставу, обезбеђује се у поступку утврђивања критеријума за предлагање и евидентирање кандидата за утврђивање листе кандидата”.

Поништавањем алинеје 2. става 7. члана 284. Статута, престају разлози за оцењивање уставности става 8. истог члана, због тога што се начело сразмерности односи на заступљеност из свих делова процеса рада. Из ових разлога Суд је обуставио поступак у односу на наведену одредбу Статута.

Оспореном одредбом става 2. члана 11. Правилника о систематизацији послова и радних задатака Телевизије Приштина утврђена је морално-политичка подобност као услов за заснивање радног односа за послове с посебним овлашћењима и одговорностима, као и за новинарске, уредничке и редитељске послове и за друге послове из чијег значаја и садржаја извире потреба за утврђивањем овог посебног услова.

Уставом САП Косова, одредбом члана 176. става 1. зајемчено је право на рад, а чланом 177. ставом 3. утврђено је да су сваком грађанину, под једнаким условима, доступни свако радно место и функције у друштву. Чланом 216. ставом 1. Устава САП Косова одређено је да се слободе и правна зајемчене уставом не могу одузети ни ограничити, док је у ставу 2. утврђено да се законом одређује у којим случајевима и под којим условима коришћење слободама противно уставу повлачи ограничење или забрану њиховог коришћења.

Полазећи од наведених уставних одредаба, Уставни суд Косова оцењује да се морално-политичка подобност грађана не може прописивати као посебан услов који повлачи забрану или ограничење у остваривању уставом зајемченог права на рад и доступности сваком грађанину, уз једнаке услове, сваког радног места и сваке функције у друштву, осим случајева неподобности који су, на основу устава и у складу с њим, одређени законом.

Одредбом Систематизације послова и радних задатака, која је састани део Правилника, предвиђено је познавање албанског и српскохрватског језика као услова за обављање послова и радних задатака секретара, директора, руководиоца Одељења за административне, опште и правне послове, вођу службе за административне и правне послове, референта за кадрове и радни однос, референта органа управљања, референта писарнице, референта експедиције и дактилографа I-б класе.

Уставни суд Косова је оценио да је утврђивање познавања двојезичности, односно знања албанског и српскохрватског језика, као услов за заснивање радног односа, односно за обављање одређених послова и радних задатака несагласно с одредбама чл. 4, 171, 177, 187, и 217. Устава САП Косова. Шире образложење овог става Суда дато је у одлукама У број 78/88, У број 79/88, У број 89/88 и У број 154/88 („Службени лист САПК”, број 21/89).

На основу изложеног, одлучено је као у изреци ове одлуке.

Ову одлуку донео је Уставни суд Косова у саставу: председник Суда др Петар Станишић и судије Јелица Кајтази, Сејфедин Бакали, Зант Џемаљи, Зоран Табаковић, Зефир Мармулаку и Ник Љумези.

У број 100/89

Приштина, 25. мај 1990. године

Уставни суд Косова

Председник

Уставног суда Косова
др Петар Станишић, с. р.

О Д Л У К А

О ОЦЕЊИВАЊУ ЗАКОНИТОСТИ ПРАВИЛНИКА О УНУТРАШЊОЈ АРБИТРАЖИ СЛОЖЕНЕ ОРГАНИЗАЦИЈЕ УДРУЖЕНОГ РАДА РУДАРСКО-МЕТАЛУРШКО-ХЕМИЈСКОГ КОМБИНАТА ОЛОВА И ЦИНКА „ТРЕПЧА”, У ТИТОВОЈ МИТРОВИЦИ

I. Основни суд удруженог рада у Приштини, Одељење у Титовој Митровици, покренуо је пред

Уставним судом Косова поступак за оцењивање законитости члана 28. става 3. Правилника о унутрашњој арбитражи Сложене организације удруженог рада Рударско-металуршко-хемијског комбината олова и цинка „Трепча”, у Титовој Митровици, од 1979. године.

У предлогу се наводи да је оспорена одредба члана 26. става 3. Правилника у супротности са чланом 48. ставом 2. Закона о судовима удруженог рада, јер се пред судом удруженог рада првог степена може покренути поступак за испитивање законитости само коначне одлуке унутрашње арбитраже, што значи да се предлагач не може обратити суду ради остварења свог захтева уколико унутрашња арбитража није одлучила о том захтеву.

СОУР РМНК олова и цинка „Трепча”, у Титовој Митровици, у одговору на наводе предлагача, између осталог, истиче да оспорена одредба није у супротности са законом, јер су одредбе члана 48. ст. 1. и 2. Закона о судовима удруженог рада декларативног карактера, што значи да је странци препуштено да оцени да ли ће законитост коначне одлуке арбитраже испитивати подношењем одговарајућег предлога надлежном суду. Да овлашћени предлагач није у праву, говоре и аналогни примери, нпр. члан 224. Закона о удруженом раду, а да оспорена одредба није у супротности са законом потврђују и примери из судске праксе у споровима који су до тада решавани између удружених чланица у саставу Комбината „Трепча”, у Титовој Митровици.

II. У поступку испитивања навода из предлога, увидом у оспорену одредбу Правилника, у току поступка и на седници, Уставни суд Косова је утврдио:

Правилником о унутрашњој арбитражи СОУР РМНК олова и цинка „Трепча”, у Титовој Митровици, одредбом члана 28. става 3. предвиђено је:

„Уколико арбитража у року од 3 месеца од дана подношења захтева за покретање поступка не одлучи о исходу спора, предлагач се може обратити надлежном суду ради остварења свој захтева”.

Према члану 43. Закона о удруженом раду, несагласности из друштвено-економских односа и других самоуправних односа у организацијама удруженог рада и другим облицима удруживања рада и средстава и спорови који настају из тих односа решавају се усаглашавањем, посредовањем, путем арбитраже, односно изабраних судова, судова удруженог рада и других самоуправних судова.

Одредбом члана 552. истог закона прописано је да се самоуправним споразумом и друштвеним договором може предвидети арбитража или други начин решавања спорова који настану у спровођењу споразума, односно договора.

Ако самоуправним споразумом, односно друштвеним договором није предвиђена арбитража или други начин решавања спорова који настану у спровођењу споразума, односно договора, те спорове решава суд удруженог рада.

Из наведених одредаба Закона о удруженом раду произилази да образовање арбитраже у организацијама удруженог рада није обавезно, односно несагласности из друштвено-економских односа и других самоуправних односа између организација удруженог рада не морају се решавати путем арбитраже, већ је само дата могућност да се ови спорови решавају и пред арбитражом, пре него што се покрене спор пред судом удруженог рада.

Полазећи од изложеног, Уставни суд Косова сматра да уређивање питања поступка решавања спорова из друштвено-економских односа и других самоуправних односа у организацијама удруженог рада на тај начин што се предлагачу у арбитражном поступку даје право да се може обратити надлежном суду ради остваривања свог захтева, уколико арбитража не одлучи о исходу спора, како је то утврђено оспореном одредбом члана 28. става 3. Правилника о унутрашњој арбитражи Комбината, не чини ову одредбу супротном закону.

Ш. Уставни суд Косова, на основу члана 372. Устава САНК Косова, на седници од 19. јануара 1990. године, донео је

Одлуку

Одбија се предлог Основног суда удруженог рада у Приштини, Одељење у Титовој Митровици, да се утврди да је у супротности са законом одредаба члана 28. става 3. Правилника о унутрашњој арбитражи Сложене организације удруженог рада Рударско-металуршко-хемијског комбината олова и цинка „Трепча“, у Титовој Митровици, од 1979. год.

Ову одлуку објавити у „Службеном листу САНК“.

IV. Уставни суд Косова донео је ову одлуку у саставу: председник Суда др Петар Станишић и судије Јелица Кајтази, Заит Џемајљи, Сејфедин Бакали, Зоран Табаковић, Зефир Мармулаку и Ник Љумези.

У број 53/89
Приштина, 19. јануара 1990. године

Уставни суд Косова

Председник
Уставног суда Косова
др Петар Станишић, с. р.

На основу члана 372. Устава САНК Косова, Уставни суд Косова, на седници од 25. маја 1990. године, донео је

ОДЛУКУ

1. Поништавају се одредбе чл. 13, 16. и 49. Правилника о основима и мерилима за расподелу средстава за личне дохотке и заједничку потрошњу радника радне заједнице заједничких стручних служби заједнице здравствене заштите и здравственог осигурања социјалне и лечке заштите и Основне заједнице пензијског и инвалидског осигурања, у Титовој Митровици, од 26. 06. 1987. године.

2. Одбија се предлог за оцењивање уставности и законитости одредбе члана 15. става 6. алинеје 3. Правилника наведеног у тачки 1. ове Одлуке.

3. Ову одлуку објавити у „Службеном листу САНК“.

Образложење

Општински друштвени правобранилац самоуправљања у Титовој Митровици, Предлогом УП број 144/89, од 02. 11. 1989. године, покренуо је пред Уставним судом Косова поступак за оцењивање уставности и законитости одредаба члана 13. и 15. става 6. алинеје 3. и чл. 16. и 49. Правилника наведеног у изреци ове одлуке. Предлагач сматра да су оспорене одредбе несагласне са уставом и у супротности са законом, због тога што се њима утврђује стицање дела личног дохотка по основу познавања двојезичности мимо расподеле према раду и резултатима рада, умањивање личног дохотка радника због закашњавања и неоправданих изостанака с посла, нижи зајемчени лични дохотак од оног који је утврђен законом, као и ступање на снагу Правилника даном усвајања на референдуму.

Чланом 13. Правилника утврђено је да познавање двојезичности, односно знање језика и писама народа и народности представља посебан елемент на основу кога се повећавају аконтације личних доходака радника. То повећање личних доходака износи: за I групу 7 бодова, за II групу 14 и за III групу 21 бод.

Уставни суд Косова је оценио да стицање дела личног дохотка по основу познавања двојезичности, односно по основу равноправне примене и употребе језика и писама народа и народности, на

начин на који је утврђен у оспореном члану 13. Правилника, не изражава уставни и законски принцип расподеле средстава за личне дохотке радника према раду и резултатима рада. Шире образложење овог става Суда дато је у Одлуци У број 105/88 („Службени лист САНК“, бр. 27/89).

Оспореним одредбама члана 15. става 6. Правилника утврђено је да се посебна средства за стимулативно награђивање радника према раду формирају из средстава добијених од боловања радника, из средстава која се добијају умањивањем стартног основа радницима који не испуњавају своје радне обавезе, као и из средстава која се добијају умањивањем личних доходака радника због закашњавања и неоправданих изостанака с посла.

Из оспорене одредбе произилази да се овде ради о начину формирања, изворима средстава за стимулативно награђивање радника према раду и резултатима рада, а не о одговорности радника за повреду радних обавеза, за шта се, иначе, може изрећи и новчана казна, као једна од дисциплинских мера за повреду радних обавеза, које се могу изрећи у смислу чл. 55. и 57. Закона о основним правима из радног односа.

Полазећи од изнетог, Уставни суд Косова сматра да уношење ових елемената у систем расподеле средстава за личне дохотке радника није у супротности са законом.

Чланом 16. Правилника утврђен је загрантовани минимални лични дохотак радника у износу од 65% од просечног личног дохотка у привреди Покрајине оствареног у претходном полугодшту.

Оспорени Правилник донет је 26. 04. 1987. године, и загарантовани минимални лични дохотак радника утврђен чланом 16. Правилника био је у складу с тада важећом одредбом члана 68. Закона о радним односима („Службени лист САНК“, бр. 24/84 и 14/87), којом су уређени елементи за утврђивање зајамчених личних доходака. Међутим, Законом о изменама и допунама Закона о радним односима („Службени лист САНК“, бр. 46/88) измењен је члан 68. тако да је за утврђивање минималног зајамченог личног дохотка узет просечни месечни чисти лични дохотак по раднику у претпоследњем тромесечју, док је наредном изменом наведеног закона („Службени лист САНК“, бр. 15/87) измењена и висина процента зајамченог минималног личног дохотка, тако да од 1. 04. 1988. године, зајамчени лични дохотак износи 80% просечног месечног чистог дохотка по раднику оствареног у привреди Покрајине у предпоследњем тромесечју.

Следствено изложеном, Суд је утврдио да је одредба члана 16. оспореног Правилника у супротности са сада важећом одредбом Закона о радним односима, којом је уређено питање зајамченог личног дохотка радника.

Чланом 49. Правилника утврђено је да Правилник ступа на снагу даном усвајања на референдуму.

Суд је оценио да је члан 49. Правилника несагласан с одредбом члана 229. става 4. Устава САНК Косова, према којој је објављивање самоуправних општих аката услов за њихово ступање на снагу и примену.

На основу изложеног, одлучено је као у изреци ове одлуке.

Ову одлуку донео је Уставни суд Косова у саставу: председник Суда др Петар Станишић и судије Јелица Кајтази, Ник Љумези, Зефир Мармулаку, Заит Џемајљи и Сејфедин Бакали.

У број 197/89
Приштина, 25. мај 1990. године

Уставни суд Косова

Председник
Уставног суда Косова
др Петар Станишић, с. р.

На основу члана 372. Устава САП Косова. Уставни суд Косова, на седници од 30. маја 1990. године, донео је

О Д Л У К У

1. Поништава се члан 60. Правилника о основима и мерилима за стацање и распоређивање дохотка и расподелу средстава за личне дохотке и заједничку потрошњу ОУР-а Дом здравља у Качанику, од 28. децембра 1987. године.

2. Ову одлуку објавити у „Службеном листу САПК“.

Образложење

Уставни суд Косова, Решењем У број 56/89, од 15. децембра 1990. године, покренуо је поступак за оцењивање уставности и законитости одредаба члана 60. Правилника наведеног у изреци ове одлуке. Поводом исте одредбе Правилника поступак је покренуо и Уставни суд Србије и решење доставио Уставном суду Косова на надлежност.

Оспореним чланом 60. Правилника утврђено је да за послове и радне задатке за чије је вршење предвиђено познавање албанског и српскохрватског језика раднику припада лични доходак по овом основу у висини која се утврђује према групи познавања двојезичности, и то 20, 40 односно 50 бодова.

Уставни суд Косова је оценио да стицање дела личног дохотка по основу познавања двојезичности, односно по основу равноправне примене и употребе језика и писама народа и народности, на начин на који је утврђен у оспореном самоуправном општем акту, не изражава уставни и законски принцип расподеле средстава за личне дохотке радника према раду и резултатима рада.

Шире образложење овог става Суда дато је у Одлуци У број 105/88 („Службени лист САПК“, бр. ој 27/89).

На основу изложеног, одлучено је као у изреци ове одлуке.

Ову одлуку донео је Уставни суд Косова у саставу: председник Суда др Петар Станишић и судије Јелица Кајтази, Зефир Мармулаку, Сејфедин Бакали, Заит Цемајли, Ник Љумези и Зоран Табаковић.

У број 56/89
Приштина, 30. мај 1990. године

Уставни суд Косова

Председник
Уставног суда Косова
др Петар Станишић, с. р.

На основу члана 372. става 2. и члана 12. става 1. тачке 4. Пословника Суда, Уставни суд Косова, на седници од 27. марта 1990. године, донео је

Р Е Ш Е Њ Е

1. Одбацује се предлог за оцењивање уставности и законитости члана 100. Правилника о стицању и расподели дохотка, распоређивању дохотка, основама и мерилима за расподелу средстава за личне дохотке и осталих примања Радне организације „Институт за олово и цинк“ „Трепча“ у Титовој Митровици, од 20. фебруара 1985. године.

2. Ово решење објавити у „Службеном листу САПК“.

Образложење

Општински друштвени правобранилац самоуправљања у Титовој Митровици, Предлогом УП бр. 136/89, од 1. новембра 1989. године, покренуо је

пред Уставним судом Косова поступак за оцењивање уставности и законитости члана 100. Правилника наведеног у изреци овог решења због тога што сматра да Правилник није објављен.

Радна организација Институт за олово и цинк „Трепча“ у Титовој Митровици, у одговору на предлог о покретању поступка доставила је Правилник о стицању и расподели дохотка, распоређивању личног дохотка, основама и мерилима за расподелу средстава за личне дохотке и осталих примања од 8. октобра 1987. године, којим је стављен ван снаге оспорени Правилник из 1985. године.

Према члану 372. ставу 2. Устава САП Косова може се оцењивати уставност закона и уставност и законитост прописа и општих аката друштвено-политичких заједница и самоуправних општих аката, који су престали да важе ако од престанка важења до покретања поступка није протекло више од једне године.

С обзиром на то да је оспорени Правилник престао да важи 8. октобра 1987. године, престале су процесне претпоставке за даље вођење поступка по овој правној ствари.

Ово решење донео је Уставни суд Косова у саставу: председник Суда др Петар Станишић и судије Зефир Мармулаку, Јелица Кајтази, Ник Љумези, Зоран Табаковић, Сејфедин Бакали и Заит Цемајли.

У број 190/89
Приштина, 27. март 1990. године

Уставни суд Косова

Председник
Уставног суда Косова
др Петар Станишић, с. р.

На основу члана 372. Устава САП Косова, Уставни суд Косова, на седници од 19. јануара 1990. године, донео је

О Д Л У К У

1. Поништавају се одредбе члана 72. Правилника о основима и мерилима за распоређивање личног дохотка и расподелу средстава за личне дохотке и заједничку потрошњу радника Радне организације „Индустрија акумулатора“, у Титовој Митровици, од 16. 02. 1988. године.

2. Ову одлуку објавити у „Службеном листу САПК“.

Образложење

Општински друштвени правобранилац самоуправљања у Титовој Митровици покренуо је пред Уставним судом Косова поступак за оцењивање уставности и законитости члана 72. Правилника наведеног у изреци ове одлуке.

У предлогу се наводи да је оспорени члан Правилника у супротности са законом, с обзиром на то да се лични доходак радника повећава, односно одређени број бодова добија зависно од групе познавања језика и писама народа и народности, те се на овакав начин доводи у питање принцип награђивања радника према раду и резултатима рада.

У току поступка и на седници, Уставни суд Косова је утврдио да је оспореним чланом 72. Правилника предвиђено:

„У смислу члана 171. Устава СФРЈ, члана 217. Устава САПК, Покрајинског закона о употреби и равноправности језика и писама народа и народности и члана 15, 16, 18. Статута РО индустрија акумулатора, за познавање и употребу нематеријел језика, у административним и у двојезичним пословима радницима припада одређени број бодова, који је укључен приликом вредновања по основу критерија сложености послова.“

По овом основу биће вредновани послови и радни задаци који ће бити прецизирани у Правилнику о систематизацији послова и радних задатака:

- за први степен 30 бодова,
- за други степен 40 бодова,
- за трећи степен 50 бодова.

Поред послова и радних задатака које захтева допунско знање за употребу нематеријелног језика, радник мора поседовати званичну исправу (диплому, уверење).

Добијање бодова, сходно овом члану, односи се само на оне послове и радне задатке за које је нормативним актом о систематизацији послова и радних задатака предвиђено да се одређени послови и радни задаци извршавају двојезично.

Уставни суд Косова је оценио да стицање дела личног дохотка по основу познавања двојезичности, односно по основу равноправне примене и употребе језика и писама народа и народности, на начин на који је утврђен у оспореном самоуправном општем акту не изражава уставни и законски принцип расподеле средстава за личне дохотке радника, према раду и резултатима рада.

Шире образложење овог става Суда дато је у Одлуци У број 105/88 („Службени лист САНК”, бр. 27/89).

На основу изложеног, одлучено је као у изреци ове одлуке.

Ову одлуку донео је Уставни суд Косова у саставу: председник Суда др Петар Станишић и судије Заит Џемајли, Зефир Мармулаку, Јелица Кајтази, Зоран Табаковић, Ник Љумези и Сејфедин Бакали.

У број 82/89

Приштина, 19. јануара 1990. године

Уставни суд Косова

Председник
Уставног суда Косова
др Петар Станишић, с. р.

На основу члана 372. Устава САНК Косова, Уставни суд Косова, на седници од 27. јуна 1990. године, донео је

О Д Л У К У

1. Поништавају се члан 14. тач. 2. и члан 49, 50, 51. и 52. Правилника о основима и мерилима за распоређивање чистог дохотка, распореду средстава за личне дохотке и заједничку потрошњу радника, од 30. јуна 1987. године, чл. 1. и 2. Правилника о изменама и допунама овог правилника од 18. септембра 1987. године, и Одлука збора радника од 15. јануара 1988. године, Основне организације удруженог рада ПТТ саобраћаја, у Ђиљлану.

2. Обуставља се поступак за оцену уставности и законитости члана 14. става 1. Правилника из тачке 1. диспозитива ове одлуке.

3. Ову одлуку објавити у „Службеном листу САНК”.

Образложење

Уставни суд Косова, Решењем У бр. 33/89, од 02. јуна 1989. године, покренуо је поступак за оцењивање уставности и законитости правилника и Одлуке, наведених у изреци ове одлуке, због тога што је двојезичност предвиђена као услов за заснивање радног односа, односно за обављање одређених послова и радних задатака као и због тога што је утврђено право радника на јубиларну награду само по основу одређеног броја година проведених на раду.

Одредбама члана 14. става 2. Правилника о основама и мерилима за распоређивање чистог до-

хотка, расподелу средстава за личне дохотке и заједничку потрошњу и чл. 1. и 2. Правилника о изменама и допунама овог правилника и Одлуком збора радника ООУР ПТТ саобраћаја, у Ђиљлану, уређена су питања у вези с правима радника на стицање дела личног дохотка по основу познавања језика и писама народа и народности, у зависности од степена знања тих језика, и утврђен одговарајући број бодова.

Уставни суд Косова је оценио да стицање личног дохотка по основу познавања двојезичности, односно по основу равноправне примене и употребе језика и писама народа и народности, на начин на који је утврђен у оспореном члану 14. ставу 2. Правилника, чл. 1. и 2. Правилника о изменама и допунама овог правилника, као и Одлуком збора радника ООУР ПТТ саобраћаја у Ђиљлану, не изражава уставни и законски принцип расподеле средстава за личне дохотке радника према раду и резултатима рада. Шире образложење овог става Суда дато је у Одлуци У број 105/88 („Службени лист САНК”, број 27/89).

Одредбама чл. 49, 50, 51. и 52. Правилника о основима и мерилима за распоређивање чистог дохотка, расподелу средстава за личне дохотке, и заједничку потрошњу радника од 30. јуна 1987. године, уређена су питања у вези с правом радника на јубиларне награде за 10, 20 и 30 година проведених на раду у ООУР ПТТ саобраћаја у Ђиљлану.

Оцењујући целину односа уређених одредабама чл. 49, 50, 51. и 52. оспореног Правилника, Уставни суд Косова налази да су поменуте одредбе неслагане са уставом и законом, односно с начелом расподеле према раду и резултатима рада (члан 18. Устава САНК Косова), којим је предвиђено да сваком раднику који ради средствима у друштвеној својини припада из дохотка основне организације удруженог рада лични доходак према резултатима његовог рада и његовом личном доприносу који је својим текућим радом дао повећању дохотка основне организације.

На основу свега изложеног, одлучено је као у изреци ове одлуке.

Ову одлуку донео је Уставни суд Косова у саставу: председавајући судија др Петар Станишић и судије Зефир Мармулаку, Сејфедин Бакали, Зоран Табаковић, Заит Џемајли и Ник Љумези.

У број 33/89

Приштина, 27. јун 1990. године

Уставни суд Косова

Председавајући
Уставног суда Косова
др Петар Станишић, с. р.

На основу члана 372. Устава САНК Косова, Уставни суд Косова, на седници од 19. априла 1990. године, донео је

О Д Л У К У

1. Поништавају се одредбе члана 62. става 2. Правилника о основама и мерилима за стицање и распоређивање дохотка, чистог дохотка и средстава за личне дохотке и заједничку потрошњу Центра средњег усмереног образовања и васпитања „Рамиз Садик”, у Србици, од 18. 01. 1988. године.

2. Ову одлуку објавити у „Службеном листу САНК”.

Образложење

Општински друштвени правобранилац самоуправаљања у Србици, Предлогом УП. број 34/89, од 04. 11. 1989. године, покренуо је пред Уставним судом Косова поступак за оцењивање уставности и

законитости одредбе члана 62. Правилника наведеног у изреци ове одлуке.

Оспореном одредбом члана 62. става 2. Правилника утврђено је да зајамчени лични доходак износи 65% просечног месечног личног дохотка радника у привреди Покрајине исплаћеног у претходном пологодшту.

На основу изложеног, одлучено је као у изреци ове одлуке.

Ову одлуку донео је Уставни суд Косова у саставу: председник Суда др Петар Станишић и судије Сејфедин Бакали, Заит Џемајљи, Зоран Табаковић, Јелица Кајтази, Зефир Мармулаку и Ник Љумези.

У број 256/89
Приштина, 19. априла 1990. године

Уставни суд Косова

Председник
Уставног суда Косова
др Петар Станишић, с. р.

О Д Л У К А

О ОЦЕЊИВАЊУ УСТАВНОСТИ ПРАВИЛНИКА О УНУТРАШЊОЈ ОРГАНИЗАЦИЈИ И СИСТЕМАТИЗАЦИЈИ ПОСЛОВА И РАДНИХ ЗАДАТАКА РАДНЕ ОРГАНИЗАЦИЈЕ ЗА ГАЗДОВАЊЕ ШУМАМА „ДУБОЧАК“, У СРБИЦИ

I. Уставни суд Косова, покренуо је поступак за оцењивање уставности Правилника о унутрашњој организацији и систематизацији послова и радних задатака Радне организације за газдовање шумама „Дубочак“, у Србици, од 7. октобра 1988. године, у делу где се познавање двојезичности предвиђа као услов за заснивање радног односа, односно за обављање послова и радних задатака.

II. Оцењујући уставност оспореног Правилника, у току поступка и на седници, Уставни суд Косова је утврдио да је одредбом члана 32. става 1. оспореног Правилника утврђено:

„У посебном делу овог правилника утврђује се опис послова, школска спрема, радно искуство, познавање и употреба двојезичности“.

У табели описа послова, која је саставни део Правилника, у колони под бројем 3. као услов за заснивање радног односа, односно за обављање одређених послова и радних задатака предвиђено је и познавање двојезичности, и то: за секретара — руководиоца правне службе, шефа књиговодства, руководиоца књиговодствене и комерцијалне службе, референта за заштиту шума и „РДП“, чуваре шума — привредног рејона, шумског техничара, архивара, калкуланта и дактилографа, обрачунског благајника и курира — чистача.

Уставни суд Косова је оценио да је утврђивање познавања двојезичности, односно знање албанског и српскохрватског језика, као услов за заснивање радног односа, односно за обављање послова и радних задатака, несагласно с одредбама чл. 4, 171, 177 и 217. Устава САП Косова. Шире образложење овог става суда дато је у одлукама: У број 78/88, У број 79/88, У број 89/88 и У број 154/88 („Службени лист САПК“, број 21/89).

На основу изложеног, одлучено је као у изреци ове одлуке.

III. Уставни суд Косова, на основу члана 372. Устава САП Косова, на седници од 25. маја 1990. године, донео је

О д л у к у

Поништавају се одредбе члана 32. става 1. Правилника о унутрашњој организацији и систематизацији послова и радних задатака Радне организације за газдовање шумама „Дубочак“ у Србици, од

7. октобра 1988. године, у делу који гласи: „познавање и употреба двојезичности“, као и одредбе члана 32. става 2. Табеле описа послова, колоне под називом: „познавање двојезичности“, где се познавање двојезичности предвиђа као услов за заснивање радног односа, односно за обављање одређених послова и радних задатака.

Ову одлуку објавити у „Службеном листу САПК“.

IV. Уставни суд Косова донео је ову одлуку у саставу: председник Суда др Петар Станишић и судије Зефир Мармулаку, Јелица Кајтази, Сејфедин Бакали, Заит Џемајљи, Ник Љумези и Зоран Табаковић.

У број 96/89
Приштина, 25. мај 1990. године

Уставни суд Косова

Председник
Уставног суда Косова
др Петар Станишић, с. р.

На основу члана 372. Устава САП Косова, Уставни суд Косова на седници од 27. марта 1990. године, донео је

О Д Л У К У

1. Поништавају се одредбе члана 32, члана 33. става 2, у делу који гласи „потписује председник“, члана 34, члана 59. става 1. ал. 1, 3. и 5. и став 2, члана 105. став 1. тач. 2, 3. и 4. и става 2 и члана 106. Статута Радне организације „Косовосировина“ за промет, сортирање и прераду индустријских сировина на мало и велико, у Титовој Митровици, од 21. марта 1977. године.

2. Ову одлуку објавити у „Службеном листу САПК“.

Образложење

Општински друштвени правобранилац самоуправљања у Титовој Митровици покренуо је пред Уставним судом Косова поступак за оцењивање уставности и законитости одредба чл. 32, 33, 34, члана 59. став 1. ал. 1, 3. и 5. и става 2, члана 105. став 1. тач. 2, 3. и 4. и става 2 и члана 106. Статута наведеног у изреци ове одлуке.

У предлогу се наводи да су оспорене одредбе Статута у супротности с одредбом члана 30. Закона о референдуму и другим облицима одлучивања личним изјашњавањем, с одредбама члана 9. Закона о радним односима, као и да су у несагласности с уставним начелом о једнакости права радних људи.

Оспореним одредбама члана 32, 33. става 2. и члана 34. Статута предвиђено је, између осталог, да збор радника сазива и њиме руководи председник збора, а у његовој одсутности заменик председника; да записник о раду збора радника потписује председник, као и да збор радника бира из својих редова председника збора и заменика са мандатом од две године.

Законом о референдуму и другим облицима одлучивања личним изјашњавањем („Службени лист САПК“, бр. 5/79 и 21/88), чланом 30. ставом 1. прописано је да збором радних људи и грађана руководи председништво збора. До избора председништва, збором руководи председник сазивача збора.

Полазећи од наведених законских одредаба, Уставни суд Косова оцењује да су одредбе члана 32, 33. става 2. у делу који гласи „потписује председник“ и члана 34. оспореног Статута у супротности са законом.

Одредбама члана 59. става 1. ал. 1, 3. и 5. става 2. оспореног Статута предвиђени су посебни услови за заснивање радног односа за инокосног посло-

водног органа, а између оталог, да има „5 година радног искуства на руководећим местима”, „морално-политичке квалитете и подобност за обављање дужности директора”, „познавање српскохрватског и албанског језика”, као и да при избору „предност има кандидат који је радио у организацијама отпада”.

Оспореним чланом 106. Статута за све послове и радне задатке утврђене чланом 104. Статута, односно за директора организације, руководиоца комерцијалног сектора, руководиоца финансијског сектора и руководиоца службе за опште и правне послове предвиђено је да „имају морално-политичке квалитете и подобност”.

Према члану 9. ставу 1. Закона о радним односима („Службени лист САНК”, бр. 12/89) самоуправним општим актом којим се уређује радни однос, као посебан услов за заснивање радног односа може се утврдити и радно искуство за послове, односно радне задатке при чијем вршењу радник има посебна овлашћења и одговорности и за изузетно сложене послове и радне задатке, али не дуже од 3 године.

Под радним искуством, у смислу става 1. овог члана, подразумева се време проведено на раду на пословима, односно радним задацима у степену стручне спреме који је услов за заснивање радног односа.

Полазећи од наведених одредаба Закона о радним односима, Суд је утврдио да су одредбе чл. 59. и 105. Статута, којима је предвиђено радно искуство од 5, 6, односно 7 година на руководећим радним местима, у супротности са законом.

Уставни суд Косова је оценио да је утврђивање познавања двојезичности, односно знања албанског и српскохрватског језика, као услов за заснивање радног односа, односно за обављање одређених послова и радних задатака несагласно с одредбама чл. 4, 171, 177, 187. и 217. Устава САНК Косова. Шире образложење овог става Суда дато је у одлукама: У број 78/88, У број 79/88, У број 89/88 и У број 154/88 („Службени лист САНК”, бр. 21/89).

Одредбом члана 176. става 1. Устава САНК Косова зајемчено је право на рад, а одредбом члана 177. става 3. Устава САНК Косова утврђено је да су сваком грађанину, под једнаким условима, доступни свако радно место и функција у друштву. Чланом 216. ставом 1. Устава САНК Косова одређено је да се слобода и права зајемчена уставом не могу одузети ни ограничити, док је у ставу 2. утврђено да се законом одређује у којим случајевима и под којим условима коришћење слободама противно уставу повлачи ограничење или забрану њиховог коришћења.

Полазећи од наведених уставних одредаба, Уставни суд Косова оцењује да се морално-политичка подобност грађана не може прописивати као посебан услов који повлачи забрану или ограничење у остваривању уставом зајемченог права на рад и доступности сваком грађанину, уз једнаке услове, сваког радног места и сваке функције у друштву, осим случајева неподобности који су, на основу устава и у складу с њим, одређени законом.

На основу изложеног, одлучено је као у изреци ове одлуке.

Ову одлуку Уставни суд Косова донео је у саставу: председник Суда др Петар Станишић и судије Сејфедин Бакали, Зоран Табаковић, Зант Џемаљи, Јелица Кајтази, Зефир Мармулаку и Ник Љумези.

У број 203/89

Приштина, 27. март 1990. године

Уставни суд Косова

Председник
Уставног суда Косова
др Петар Станишић, с. р.

На основу члана 372. Устава САНК Косова Уставни суд Косова, на седници од 19. јануара 1990. године, донео је

О Д Л У К У

1. Поништавају се одредбе члана 33. тачка 2. и 3. Статута Основне организације Коопераната „Турџевац”, у Турџевцу, општина Србица, од 30. јуна 1978. године.

2. Ову одлуку објавити у „Службеном листу САНК”.

Образложење

Општински друштвени правобранилац самоуправљања у Србици, Предлогом УП бр. 43/89, од 6. 11. 1989. године, покренуо је пред Уставним судом Косова поступак за оцењивање уставности и законитости одредби члана 33. тач. 2. и 3. Статута, наведеног у изреци ове одлуке.

У предлогу се наводи да је одредбама оспореног Статута, као услов за заснивање радног односа, односно за обављање послова и радних задатака директора утврђено најмање 5 година радног искуства и морално-политичка подобност, што је несагласно с уставом и у супротности са законом.

Оспореним одредбама члана 33. тачке 2. и 3. Статута утврђено је да се за директора Основне организације коопераната може именовати лице које, поред законом прописаних услова, испуњава и следеће услове: да има најмање 5 година радног искуства да је морално-политички подобно.

Према члану 9. ставу 1. Закона о радним односима („Службени лист САНК”, бр. 12/89 — прецизнији текст) самоуправним општим актом којим се уређује радни однос, као посебан услов за заснивање радног односа може се утврдити и радно искуство само за послове, односно радне задатке при чијем вршењу радник има посебна овлашћења и одговорности и за изузетно сложене послове и радне задатке, али не дуже од три године.

Полазећи од наведене одредбе Закона о радним односима, Уставни суд Косова оцењује да је одредба члана 33. става 2. Статута, којом је као услов за заснивање радног односа предвиђено радно искуство дуже од три године, у супротности са законом.

Уставом САНК Косова, одредбом члана 176. става 3. зајемчено је право на рад, а одредбом члана 177. става 3. Устава САНК Косова утврђено је да су сваком грађанину, под једнаким условима, доступни свако радно место и функција у друштву. Одредбом члана 216. става 1. Устава САНК Косова одређено је да се слобода и права зајемчени уставом не могу одузети ни ограничити, док је у ставу 2. утврђено да се законом одређује у којим случајевима и под којим условима коришћење слободама противно уставу повлачи ограничење или забрану њиховог коришћења.

Полазећи од наведених уставних одредаба, Уставни суд Косова оцењује да се морално-политичка подобност не може прописивати као посебан услов који повлачи забрану или ограничење у остваривању уставом зајемченог права на рад и доступности сваком грађанину, уз једнаке услове, сваког радног места и сваке функције у друштву, осим случајевима неподобности, који су, на основу устава и у складу с њим, одређени законом.

Имајући у виду одредбе Устава САНК Косова, Уставни суд оцењује да је одредба члана 33. тачке 3. оспореног Статута несагласна са уставом.

На основу изложеног, одлучено је као у изреци одлуке.

Ову одлуку донео је Уставни суд Косова у саставу: председник Суда др Петар Станишић и судије

Заит Цемајљи, Зефир Мармулаку, Јелица Кајтази, Сејфедин Бакали, Зоран Табаковић и Ник Љумези.

У број 269/89
Приштина, 19. јануар 1990. године

Уставни суд Косова

Председник
Уставног суда Косова
др Петар Станишић, с. р.

О Д Л У К А

О ОЦЕЊИВАЊУ УСТАВНОСТИ И ЗАКОНИТОСТИ ПРАВИЛНИКА О СИСТЕМАТИЗАЦИЈИ ПОСЛОВА И РАДНИХ ЗАДАТАКА ОСНОВНЕ ОРГАНИЗАЦИЈЕ УДРУЖЕНОГ РАДА „ЛАБ“ У ПОДУЈЕВУ

I. Уставни суд Косова покренуо је поступак за оцењивање уставности и законитости Правилника о систематизацији послова и радних задатака Основне организације удруженог рада „Лаб“ у Подујеву, од 29. јануара 1982. године.

II. Оцењујући уставност и законитост оспореног Правилника, у току поступка и на седници, Уставни суд Косова је утврдио да је одредбама члана 16. Правилника као услов за заснивање радног односа предвиђено радно искуство дуже од три године, и то:

За директора ООУР-а 4 године на рукоодећим радним местима у привреди — робном промету; за заменика директора ООУР-а 4 године на рукоодећим местима у привреди — робном промету; за секретара ООУР-а 5 година у струци по дипломирању; за шефа комерцијалне службе 4 године на комерцијалним пословима у робном промету; за комерцијалног референта 4 године у струци; шефа рачуноводства 5 година на финансијско-књиговодственим пословима; за контисту 5 година по дипломирању; за шефа смене у робној кући 5 година у струци и за ложача 5 година у струци по дипломирању.

Одредбом члана 9. става 1. Закона о радним односима („Службени лист САПК“, бр. 12/89) прописано је да самоуправним општим актом којим се уређује радни однос, као посебан услов за заснивање радног односа може се утврдити и радно искуство само за послове, односно радне задатке при чијем вршењу радник има посебна овлашћења и одговорности и за изузетно сложене послове и радне задатке, али не дуже од три године.

Уставни суд Косова оценио је да су одредбе члана 16. оспореног Правилника, којима је као услов за заснивање радног односа предвиђено радно искуство дуже од три године, у супротности са законом.

Одредбом члана 17. става 1. оспореног Правилника познавање двојезичности предвиђено је као услов за обављање послова и радних задатака: продавца, економа, курира, благајника, дактилографа, комерцијалног референта, референта, контролора, шефа транспортера, директора ООУР-а и секретара ООУР-а.

Уставни суд Косова је оценио да је утврђивање познавања двојезичности, односно знања албанског и српскохрватског језика, као услов за заснивање радног односа, односно за обављање послова и радних задатака, несагласно с одредбама чл. 4, 171, 177, 187, и 217. Устава САП Косова. Шире образложење овог става Суда дато је у одлукама У број 78/88, У број 79/88, У број 89/88 и У број 154/88 („Службени лист САПК“, број 21/89).

Одредбом члана 17. става 2. оспореног Правилника предвиђено је да радницима ООУР-а за познавање двојезичности припада накнада утврђена у методологији ООУР-а, кад испуне услове према Закону о равноправности језика и писма.

У вези става 2. члана 17. оспореног Правилника Уставни суд Косова је оценио да стицање дела лично дохотка по основу познавања двојезичности, односно по основу равноправне примене и употребе језика и писама народа и народности, на начин на који је то утврђено у самоуправном општем акту, не изражава уставни и законски принцип расподеле средстава за личне дохотке радника према раду и резултатима рада.

Шире образложење овог става Суда дато је Одлуци У број 105/88 („Службени лист САПК“, бр. 27/89).

Чланом 20. оспореног Правилника утврђено је да Правилник ступа на снагу даном усвајања од стране збора радних људи.

Уставни суд Косова је оценио да је одредба члана 20. Правилника, којом је одређено његово ступање на снагу даном усвајања од стране збора радних људи, несагласна с одредбом члана 229. става 4. Устава САП Косова, према којој је објављивање самоуправних општих аката услов за њихово ступање на снагу и примену.

III. Уставни суд Косова, на основу члана 372. Устава САП Косова, на седници од 25. маја 1990. године, донео је

О д л у к у

Поништавају се одредбе члана 16. у делу где је радно искуство дуже од три године утврђено као услов за заснивање радног односа, као и чл. 17. и 20. Правилника о систематизацији послова и радних задатака Основне организације удруженог рада „Лаб“, у Подујеву, од 29. јануара 1982. године. Ову одлуку објавити у „Службеном листу САПК“.

IV. Уставни суд Косова донео је ову одлуку у саставу: председник Суда др Петар Станишић и судије Јелица Кајтази, Зефир Мармулаку, Сејфедин Бакали, Заит Цемајљи, Ник Љумези и Зоран Табаковић,

У број 85/89
Приштина, 25. мај 1990. године

Уставни суд Косова

Председник
Уставног суда Косова
др Петар Станишић, с. р.

На основу члана 372. Устава САП Косова, Уставни суд Косова, на седници од 19. априла 1990. године, донео је

О Д Л У К У

1. Утврђује се да је за време важења била супротна закону одредба члана 108. Правилника о радним односима Радне заједнице Округног суда у Приштини, од 30. XII. 1988. године.

2. Ову одлуку објавити у „Службеном листу САПК“.

Образложење

Уставни суд Косова, Решењем У број 258/89, од 23. XII. 1990. године, покренуо је поступак за оцењивање законитости члана 108. Правилника о радним односима Радне заједнице Суда у Приштини, од 30. XII. 1988. године.

Оспореним чланом 108. Правилника утврђено је:

„Против одлуке Дисциплинске комисије радник односно подносилац захтева за покретање поступка, може изјавити приговор Савету радне заједнице у року од 8 дана од достављања одлуке.

Приговор задржава извршење одлуке.

Ако приговор из ст. 1. овог члана изјави само радник, одлуком се не може изрећи строжа дисциплинска мера од дисциплинске мере изречене у првостепеном дисциплинском поступку.

Савет радне заједнице може одлуку потврдити преиначити или укинути.

Против одлуке Савета радне заједнице, друштвени правобранилац самоуправљања и радна заједница, ако је донетом одлуком битније оштећен њен интерес, може покренути поступак пред судом удруженог рада у року од 30 дана достављања одлуке.

Ако Савет радне заједнице не донесе одлуку по приговору у року од 15 дана, може се покренути поступак пред Судом удруженог рада, у року од 15 дана по истеку рока у коме је морала бити донета одлука по приговору.

Суд је утврдио да су одредбе члана 108. оспореног Правилника у целости преузете из члана 159. Закона о удруженом раду, односно да су идентичне с одредбама ст. 5, 6, 7, 8, 9, 10. и 11. наведеног члана.

Међутим, одредбама члана 383. Закона о удруженом раду није предвиђено да се одредбе Закона о удруженом раду о радним заједницама организација удруженог рада односе и на радне заједнице у државним органима.

Одредбом члана 120. Закона о основама система државне управе и Савезном извршном већу и савезним органима управе („Службени лист СФРЈ”, бр. 23/78, 59/79, 21/82, 18/85, 37/88, 18/89 и 40/89) прописано је да се законом утврђује које повреде радних дужности представљају дисциплинске повреде, одговорности за те повреде и дисциплинске мере, које се могу изрећи за теже и лакше повреде органи који спроводе дисциплински поступак и изричу дисциплинске мере и поступак за утврђивање дисциплинске одговорности и застарелости права на покретање дисциплинског поступка против радника у радној заједници органа управе.

Законом о државној управи („Службени лист САПК”, бр. 38/80, 39/80, 9/83 и 42/86), одредбом члана 188. става 1. прописано је да се утврђивање повреда радних дужности и других повреда радне дисциплине, утврђивање одговорности и изрицање мера за те повреде у органу управе образује дисциплинска комисија. Одредбама ст. 2, 3. и 4. овог члана прописан је састав, образовање и број чланова (лица) дисциплинске комисије који се бирају ван органа управе.

Одредбама члана 189. истог закона прописано је:

„Другостепена дисциплинска комисија састоји се од председника и четири члана. Председник и чланови комисије имају заменика.

Председника комисије и два члана и њихове заменике именује извршни орган; једног члана комисије и његовог заменика делегира одговарајући орган синдиката, а једног члана и његовог заменика радна заједница органа управе у коме радник ради”.

Из наведених одредаба члана 189. Закона о државној управи произилази да савет радне заједнице не може преузети овлашћења која припадају другостепеној дисциплинској комисији за утврђивање повреда радних дужности и других повреда радне дисциплине радника.

Према одредбама члана 243. истог закона, одредбе овог закона које се односе на начин остваривања самоуправних права, обавеза и одговорности радника у радним заједницама органа управе (чл. 143-216) сходно се примењују и на радне заједнице судова.

Полазећи од свега изнетог, Уставни суд Косова је утврдио да је оспорена одредба члана 108. Правилника за време важења била у супротности са законом.

Уставни суд Косова донео је ову одлуку у саставу: председник Суда др Петар Станишић и судије

Заит Цемајли, Сејфедин Бакали, Зоран Табаковић, Јелица Кајтази, Зефир Мармулаку и Ник Љумези.

У број 258/89

Приштина, 19. априла 1990. године

Уставни суд Косова

Председник
Уставног суда Косова
др Петар Станишић, с. р.

О Д Л У К А

О ОЦЕЊИВАЊУ УСТАВНОСТИ И ЗАКОНИТОСТИ ПРАВИЛНИКА О РАСПОДЕЛИ СТАНОВА И КРЕДИТА ЗА СТАМБЕНУ ИЗГРАДЊУ ООУР „ВЕЛЕПРОМЕТ” ТРГОВИНСКЕ РАДНЕ ОРГАНИЗАЦИЈЕ „ЛИРИЈА”, У ПРИЗРЕНУ

I. Покрајински друштвени правобранилац самоуправљања у Приштини, Предлогом УП бр. 173/88, од 3. децембра 1988. године, покренуо је поступак за оцењивање уставности и законитости чл. 31, 44, 45, 90. и 91. Правилника о расподели станова и кредита за стамбену изградњу ООУР „Велепромет” у Призрену од 26. јуна 1984. године.

У Предлогу се истиче да члан 31. став 3. тачка 2. Правилника утврђује радни допринос само на основу стручне спреме, независно од рада и постигнутих резултата у раду. Такође се оспорава вредновање успешности извршавања радних задатака, уштеда у раду самосталност и креативност у раду у распону од 1 до 7%, односно од 1 до 4% бодова од полазних основа, на основу одлуке првостепеног органа за решавање стамбених потреба, иако нису утврђена мерила и критеријуми за оцењивање рада и остварених резултата рада.

Оспорени су чл. 44. и 45. Правилника због тога што није прецизно утврђено који су кадрови дефинирани, нису предвиђени критеријуми и поступак за расподелу станова, као и због тога што је инокосни пословодни орган овлашћен да даје мишљење приликом расподеле кадровских станова, а да раднички савет доноси одлуку о давању станова дефицитарним кадровима, односно директору радне организације. Затим оспорен, је члан 90. Правилника којим је раднички савет ООУР-а овлашћен да даје тумачење овог самоуправног општег акта. Оспорен је и члан 91. Правилника којим је утврђено да Правилник ступа на снагу даном доношења.

II. Оцењујући уставност и законитост оспореног Правилника, у поступку и на седници, Уставни суд Косова је утврдио да су радници ООУР „Велепромет” Трговинске радне организације „Лирија”, у Призрену, на Референдуму од 26. јуна 1984. године, донели Правилник о расподели станова и кредита за стамбену изградњу.

Чланом 31. ставом 1. тачком 2. Правилника радни допринос вреднован је у зависности од школске, односно стручне спреме, и то: за високу школску спрему (факултет) 10% за вишу школску спрему, односно ВКВ 7% средњу школску спрему, односно КВ 5% и за остале квалификације 3%, а за успешност извршавања радних задатака и уштеде у раду, радник може добити од 1% до 7% бодова од полазних основа.

Одредбама члана 17. става 1. и члана 18. Става САП Косова уређено је да радници за укупну личну и заједничку потрошњу распоређују део дохотка сразмеран њиховом доприносу остваривању дохотка који су дали својим радом, као и да сваком раднику припада лични доходак према резултатима његовог рада и његовом личном доприносу.

Према одредби члана 92. става 1. Закона о удруженом раду („Службени лист САПК”, бр. 11/88)

лични доходак радника утврђује се према резултатима његовог рада и према његовом личном доприносу, који је својим текућим радом, управљањем друштвеним средствима како својим и друштвеним минулим радом дао повећању дохотка основне организације, у складу с начелом и расподеле према раду и сразмерно порасту производности свога рада.

Одредбом члана 33. Закона о стамбеним односима („Службени лист САПК”, бр. 11/83 и 42/86) прописано је да се самоуправним општим актом о давању стана на коришћење утврђују услови, мерила и ред првенства у давању станова на коришћење, као и да се при утврђивању услова и мерила узимају у обзир стамбене прилике, радни допринос и радни стаж, који треба да имају прежеган утицај за добијање стана. Избор критеријума и начин вредновања, по овој одредби Закона, ствар је слободног опредељења радника, али у складу са уставом и законом утврђеним принципима. Међутим, оспореном одредбом Правилника радницима се, код решавања стамбених потреба, број бодова по основу радног доприноса не одређује према стварном радном доприносу који су дали у одређеном периоду, већ према неком претпостављеном доприносу везаном за рад на одређеним пословима и радним задацима, за чије се извршење предвиђа одговарајућа стручна спрема.

Полазећи од одредаба члана 17. става 2. и члана 18. Устава САП Косова, члана 92. става 1. Закона о удруженом раду и члану 33. Закона о стамбеним односима, Уставни суд Косова је оценио да је члан 31. став 1. тачка 2. Правилника несагласан са Уставом САП Косова и да је у супротности са законом, јер сам рад на пословима и радним задацима, за чије је извршавање предвиђена одговарајућа стручна спрема, не значи и да ће сви радници дати исти радни допринос изражен у стварању дохотка. Радни допринос се мора вредновати на основу оствареног личног дохотка сваког радника у одређеном периоду, који се узима као основ за бодовање по основу радног доприноса при расподели станова на коришћење.

Одредбама чл. 44. и 45. Правилника предвиђено је решавање стамбених потреба дефицитираних кадрова на основу посебног Правилника и да се дефицитарним кадровима сматрају инокосни пословни орган и послови и радни задаци који се попуњавају конкурсом, и то не у свим случајевима, већ ако таквих кадрова нема на евиденцији СИЗ-а за запошљавање, као и да раднички савет доноси одлуку о решавању стамбених потреба ових радника.

Полазећи од одредбе члана 33. става 1. и става 2. тачке 2. Закона о стамбеним односима („Службени лист САПК”, бр. 11/83, 29/86 и 42/86), према којој давалац стана на коришћење даје на коришћење станове у складу с општим актом о давању станова на коришћење, а да се тим актом, поред осталог, нарочито утврђују услови, мерила и ред првенства у давању станова на коришћење, Уставни суд Косова је утврдио да одредбе чл. 44. и 45. Правилника нису у супротности са законом, јер се решавање стамбених потреба дефицитарних кадрова решава на основу посебног правилника, а тиме се не доводи у питање право осталих радника на решавање њихових стамбених потреба.

Чланом 90. Правилника прописано је да „тумачење прописа овог правилника даје раднички савет Заједнице — ООУР, уз консултацију са стручном службом”.

Оцењујући уставност и законитост одредбе члана 90. Правилника, Уставни суд је утврдио да је несагласна са уставом и да је у супротности са законом, јер раднички савет није овлашћен да даје тумачење самоуправног општег акта који није донео, односно који је донет путем референдума.

Према одредби члана 229. става 1. Устава и члана 151. става 1. и 2. Закона о удруженом раду, самоуправни општа акта објављују се пре него што ступе на снагу, односно самоуправни општа

акта објављују се на начин утврђен самоуправним општим актом. Оцењујући одредбу члана 91. Правилника у односу на наведене одредбе устава и закона, Суд је утврдио да је несагласна са уставом и да је у супротности са законом, јер оспорени Правилник не може да ступи на снагу даном доношења.

III. Уставни суд Косова, на основу члана 372. Устава САП Косова, на седници од 15. марта 1989. године, донео је

О д л у к у

1) Поништава се члан 31. став 3. тачка 2. и чл. 90. и 91. Правилника о расподели станова и кредита за стамбену изградњу радника ООУР „Велепромет” Трговинске радне организације „Лирија”, у Призрену, од 26. јуна 1984. године.

2) Одбија се предлог за оцењивање уставности и законитости чл. 44. и 45. Правилника из тачке 1. ове одлуке.

3) Ову одлуку објавити у „Службеном листу САПК”.

IV. Уставни суд Косова донео је ову одлуку у саставу: председник Суда др Петар Станишић и судије Сејфедин Бакали, Јелица Кајтази, Мухарем Имери, Велибор Борђевић, Заит Џемаљи и Зефир Мармулаку.

У број 144/88

Приштина, 15. март 1989. године

Уставни суд Косова

Председник
Уставног суда Косова
др Петар Станишић, с. р.

О Д Л У К А

О ОЦЕЊИВАЊУ УСТАВНОСТИ И ЗАКОНИТОСТИ ПРАВИЛНИКА О РАСПОДЕЛИ СТАНОВА И КРЕДИТА ЗА СТАМБЕНУ ИЗГРАДЊУ ООУР „МАЛОПРОМЕТ” ТРГОВИНСКЕ РАДНЕ ОРГАНИЗАЦИЈЕ „ЛИРИЈА”, У ПРИЗРЕНУ

I. Покрајински друштвени правобранилац самоуправања у Приштини, Предлогом УП. бр. 173/88, од 3. децембра 1988. године, покренуо је поступак за оцењивање уставности и законитости чл. 31, 44, 45, 90. и 91. Правилника о расподели станова и кредита за стамбену изградњу ООУР „Малопромет”, Трговинске радне организације „Лирија”, у Призрену, од 26. јуна 1984. године.

У Предлогу се истиче да члан 31. став 3. тачка 2. Правилника утврђује радни допринос само на основу стручне спреме, независно од рада и постигнутих резултата у раду. Такође се оспорава вредновање успешности извршавања радних задатака, уштеда у раду, самосталност и креативност у раду у распону од 1 до 7%, односно од 1 до 4% бодова од полазних основа, на основу одлуке првостепеног органа за решавање стамбених потреба, иако нису утврђена мерила и критеријуми за оцењивање рада и остварених резултата рада.

Оспорени су чл. 44. и 45. Правилника, због тога што није прецизно утврђено који су кадрови дефицитарни, нису предвиђени критеријуми и поступак за расподелу станова, као и због тога што је инокосни пословни орган овлашћен да даје мишљење приликом расподеле кадровских станова, а да раднички савет доноси одлуку о давању станова дефицитарним кадровима, односно директору радне организације. Затим оспорен је члан 90. Правилника, којим је раднички савет ООУР-а овлашћен да даје тумачење овог самоуправног општег акта. Оспорен је и члан 91. Правилника, којим је утврђено да Правилник ступа на снагу даном доношења.

П. Оцењујући уставност и законитост оспореног Правилника, у поступку и на седници, Уставни суд Косова је утврдио да су радници ООУР „Малопромет“ Трговинске радне организације „Лирија“, у Призрену, на Референдуму од 26. јуна 1984. године донели Правилник о расподели станова и кредита за стамбену изградњу.

Чланом 31. ставом 1. тачком 2. Правилника радни допринос вреднован је у зависности од школске, односно стручне спреме, и то: за високу школску спрему (факултет) 10%, за вишу школску спрему, односно ВКВ 7%, средњу школску спрему, односно КВ 5% и за остале квалификације 3% а за успешност извршавања радних задатака и уштеде у раду, радник може добити од 1% до 7% бодова од полазних основа.

Одредбама члана 17. става 1. и члана 18. Устава САП Косова уређено је да радници за укупну личну и заједничку потрошњу распоређују део дохотка сразмеран њиховом доприносу оставаривања дохотка који су дали својим радом, као и да сваком раднику припада лични доходак према резултатима његовог рада и његовом личном доприносу.

Према одредби члана 92. става 1. Закона о удруженом раду („Службени лист САПК”, бр. 11/88), лични доходак радника утврђује се према резултатима његовог рада и према његовом личном доприносу, који је својим текућим радом, управљањем и привређивањем друштвеним средствима као својим и друштвеним минулим радом дао повећању дохотка основне организације, у складу с начелом расподеле према раду и сразмерно порасту производности свога рада.

Одредбом члана 33. Закона о стамбеним односима („Службени лист САПК”, бр. 11/83 и 42/86) прописано је да се самоуправним општим актом о давању стана на коришћење утврђују услови, мерила и ред првенства у давању станова на коришћење, као и да се при утврђивању услова и мерила узимају у обзир стамбене прилике, радни допринос и радни стаж, који треба да имају претежан утицај на добијање стана. Избор критеријума и начин вредновања, по овој одредби закона, ствар је слободног опредељења радника, али у складу с уставом и законом утврђеним принципима. Међутим, оспореном одредбом Правилника радницима се, код решавања стамбених потреба, број бодова по основу радног доприноса не одређује према стварном радном доприносу који су дали у одређеном периоду, већ према неком претпостављеном доприносу везаном за рад на одређеним пословима и радним задацима, за чије се извршење предвиђа одговарајућа стручна спрема.

Полазећи од одредаба члана 17. става 2. и члана 18. Устава САП Косова, члана 92. става 1. Закона о удруженом раду и члана 33. Закона о стамбеним односима, Уставни суд Косова је оценио да је члан 31. став 1. тачка 2. Правилника несагласан са Уставом САП Косова и да је у супротности са законом, јер сам рад на пословима и радним задацима, за чије је извршавање предвиђена одговарајућа стручна спрема, не значи и да ће сви радници дати исти радни допринос изражен у стварању дохотка. Радни допринос се мора вредновати на основу оствареног личног дохотка сваког радника у одређеном периоду, који се узима као основ за додовање по основу радног доприноса при расподели станова на коришћење.

Одредбама чл. 44. и 45. Правилника предвиђено је решавање стамбених потреба дефицитарних кадрова на основу посебног Правилника и да се дефицитарним кадровима сматрају инокосни пословодни орган и послови и радни задаци који се попуњавају конкурсом, и то не у свим случајевима, већ ако таквих кадрова нема на евиденцију СИЗ-а за запошљавање, као и да раднички савет доноси одлуку о решавању стамбених потреба ових радника.

Полазећи од одредбе члана 33. става 1. и става 2. тачке 2. Закона о стамбеним односима („Слу-

жбени лист САПК”, бр. 11/83, 29/86, и 42/86), према којој давалац стана на коришћење даје на коришћење станове у складу с општим актом о давању станова на коришћење, а да се тим актом, поред сталног, нарочито утврђују услови, мерила и ред првенства у давању станова на коришћење, Уставни суд Косова је утврдио да одредбе чл. 44. и 45. Правилника нису у супротности са законом, јер се решавање стамбених потреба дефицитарних кадрова решава на основу посебног правилника, а тиме се не доводи у питање право осталих радника на решавање њихових стамбених потреба.

Чланом 90. Правилника прописано је да „тумачење прописа овог правилника даје Раднички савет Заједнице — ООУР, уз консултацију са стручним службом”.

Оцењујући уставност и законитост одредбе члана 90. Правилника, Уставни суд је утврдио да је несагласна са уставом и да је у супротности са законом, јер Раднички савет није овлашћен да даје тумачење самоуправног општег акта који није донео, односно који је донет путем референдума.

Према одредби члана 229. става 1. Устава и члана 151. става 1. и 2. Закона о удруженом раду, самоуправна општа акта објављују се пре него што ступе на снагу, односно самоуправна општа акта објављују се на начин утврђен самоуправним општим актом. Оцењујући одредбу члана 91. Правилника у односу на наведене одредбе устава и закона, Суд је утврдио да је несагласна са Уставом и да је у супротности са законом, јер оспорени Правилник не може да ступи на снагу даном доношења.

III. Уставни суд Косова, на основу члана 372. Устава САП Косова, на седници од 15. марта 1989. године, донео је

Одлуку

1) Поништава се члан 31. став 3. тачка 2. и чл. 90. и 91. Правилника о расподели станова и кредита за стамбену изградњу радника ООУР „Малопромет“ Трговинске радне организације „Лирија”, у Призрену, од 26. јуна 1984. године.

2) Одбија се предлог за оцењивање уставности и законитости чл. 44. и 45. Правилника из тачке 1. ове одлуке.

3) Ову одлуку објавити у „Службеном листу САПК”.

IV. Уставни суд Косова донео је ову одлуку у саставу: председник Суда др Петар Станишић и судије Сејфедин Бакали, Јелица Кајтази, Мухарем Имери, Велибор Борђевић, Заит Џемаљи и Зефир Мармулаку.

У број 145/89

Приштина, 15. март 1989. године

Уставни суд Косова

Председник
Уставног суда Косова
др Петар Станишић, с. р.

На основу члана 372. Устава САП Косова, Уставни суд Косова, на седници од 23. фебруара 1990. године, донео је

ОДЛУКУ

1. Поништава се члан 132. став 2. Правилника о радним односима Основне организације удруженог рада за производњу ауто-делова „Рамиз Садик”, Пећ, од 11. маја 1989. године.

2. Ову одлуку објавити у „Службеном листу САПК”.

Образложење

Општински друштвени правобранилац самоуправљања у Пећи, Предлогом УП бр. 154/89, од 15.

новембра 1989. године, покренуо је пред Уставним судом Косова поступак за оцењивање уставности и законитости става 2. члана 132. Правилника наведеног у изреци ове одлуке, јер сматра да није у складу са уставом и законом да се слободна субота не урачунава у дане годишњег одмора.

Оспореном одредбом члана 132. става 2. Правилника утврђено је да се слободна субота не урачунава у дане годишњег одмора.

Према члану 179. ставу 2. Устава САП Косова, радно време радника не може бити дуже од 42 часа у седмици.

Одредбом члана 39. Закона о радним односима („Службени лист САПК”, бр. 12/89) прописано је да радно време радника износи 42 часа у седмици (пуно радно време), ако за поједине случајеве законом није другачије одређено.

Оцењујући оспорену одредбу става 2. члана 132. Правилника, Уставни суд Косова је утврдио да је несагласна уставу и у супротности са законом. Радно време утврђује се у трајању од 42 часа у седмици и распоређује се на радне дане, с тим што радна седмица траје најмање пет радних дана. Ако је уведена петодневна уместо шестодневне радне седмице, дан за који је скраћена радна седмица (по правилу субота) сматра се као радни дан у погледу остваривања права радника по основу рада у основној организацији удруженог рада (годишњи одмор и др.), с обзиром на то да се радно време од 42 часа распоређује на шест радних дана у седмици. Ствар је надлежних органа у организацији удруженог рада и у другим облицима организовања рада да сами утврде распоред радног времена у складу с природом делатности, односно пословима и задацима организације рада, коришћењем средстава рада, рационалнијим коришћењем радног времена.

На основу изложеног, одлучено је као у изреци ове одлуке.

Ову одлуку донео је Уставни суд Косова у саставу: председник Суда др Петар Станишић и судије Заит Џемајљи, Зоран Табаковић, Сејфедин Бакали, Јелица Кајтази, Зефир Мармулаку и Ник Љумези.

У број 230/89

Приштина, 23. фебруар 1990. године

Уставни суд Косова

Председник
Уставног суда Косова
др **Петар Станишић**, с. р.

О Д Л У К А

О ОЦЕЊИВАЊУ УСТАВНОСТИ ПРАВИЛНИКА О СИСТЕМАТИЗАЦИЈИ ПОСЛОВА ОДНОСНО РАДНИХ ЗАДАТАКА ОСНОВНЕ ОРГАНИЗАЦИЈЕ УДРУЖЕНОГ РАДА ФАБРИКЕ ЕГЗОТИЧНИХ ПЛОВОА „МИНЕХ” У УРОШЕВЦУ

I. Уставни суд Косова покренуо је поступак за оцењивање уставности и законитости Правилника о систематизацији послова, односно радних задатака Основне организације удруженог рада Фабрике егзотичних плодова „Минех” у Урошевцу, од 14. фебруара 1988. године, у делу где је познавање двојезичности предвиђено као услов за заснивање радног односа, односно за обављање одређених послова и радних задатака.

II. Оцењујући уставност оспореног Правилника у току поступка и на седници Уставни суд Косова је утврдио да је овим правилником за 28 радних места предвиђено познавање двојезичности као услов за заснивање радног односа, односно за обављање послова и радних задатака.

Уставни суд Косова је оценио да је утврђивање познавања двојезичности, односно знања албанског и српскохрватског језика, као услов за заснивање радног односа, односно за обављање послова и радних задатака, несагласно с одредбама чл. 4, 171, 177, 187. и 217. Устава САП Косова. Шире образложење овог става Суда дато је у одлукама У број 8/88, У број 79/88, У број 89/88 и У број 154/88 („Службени лист САПК”, број 21/89).

III. Уставни суд Косова, на основу члана 372. Устава САП Косова, на седници од 25. маја 1990. године, донео је

О д л у к у

Поништавају се одредбе Правилника о систематизацији послова и радних задатака Основне организације удруженог рада Фабрика егзотичних плодова „Минех” у Урошевцу, од 14. II 1988. године, у делу где је утврђено познавање двојезичности као услов за заснивање радног односа, односно за обављање послова и радних задатака.

Ову одлуку објавити у „Службеном листу САПК”.

IV. Уставни суд Косова донео је ову одлуку у саставу: председник Суда др Петар Станишић и судије Зоран Табаковић, Зефир Мармулаку, Јелица Кајтази, Сејфедин Бакали, Заит Џемајљи и Ник Љумези.

У број 110/87

Приштина, 25. мај 1990. године

Уставни суд Косова

Председник
Уставног суда Косова
др **Петар Станишић**, с. р.

На основу члана 372. Устава САП Косова, Уставни суд Косова на седници од 25. маја 1990. године, донео је

О Д Л У К У

1. Поништавају се одредбе члана 25. одељка „Опис послова и радних задатака радника Стручне службе Универзитета у Приштини”, алинеја 1. у тачкама 3—13, 22. и 25. и члана 36. Правилника о организацији и систематизацији послова и радних задатака Радне заједнице Универзитета у Приштини, од 17. 03. 1988. године.

2. Ову одлуку објавити у „Службеном листу САПК”.

Образложење

Уставни суд Косова покренуо је поступак за оцењивање уставности и законитости члана 25. одељка „Опис послова и радних задатака радника Стручне службе Универзитета у Приштини”, алинеја 1. у тачкама 3—13, 22. и 25. и члана 36. Правилника наведеног у изреци ове одлуке. Поводом истих одредаба Правилника поступак је покренуо и Уставни суд Србије и решење доставио Уставном суду Косова на надлежност.

Оспореним одредбама члана 25. Правилника за послове и радне задатке при чијем вршењу радник има посебна овлашћења и одговорности, за послове на којима радник непосредно организује рад или ради на пословима који по својој природи представљају посебну одговорност, предвиђено је да „радник треба да ужива углед у средини у којој живи и ради или да о њему да одговарајуће мишљење овлашћени орган, када је то предвиђено посебним прописима”.

Оваквом општом одредбом уводи се за неутврђен број радних места и посебан услов — да неко ужива углед у одређеној средини. При томе није дефинисано о каквом се угледу ради, нису утврђени критеријуми за оцену угледа радника, а одговарајуће мишљење даје неидентификован орган. Поред тога, самоуправни општи акт не забрањује поступак приликом утврђивања да ли неки кандидат и за која радна места има или нема овај квалитет (углед у средини где живи и ради), нити се пружа могућност доказивања супротног. Очито да садржај овог услова није прецизиран, што омогућава његово произвољно тумачење од случаја до случаја. У суштини, утврђује се одређена морална подобност као услов за обављање послова на неодређеном броју радних места у радној заједници Универзитета у Приштини.

Одредбом члана 176. става 1. Устава САП Косова зајемчено је право на рад, а одредбом члана 177. става 3. Устава САП Косова утврђено је да су сваком грађанину, под једнаким условима, доступни свако радно место и функција у друштву. Чланом 216. ставом 1. Устава САП Косова одређено је да се слобода и права зајамчени Уставом не могу одузети ни ограничити, док је у ставу 2. утврђено да се законом одређује у којим случајевима и под којим условима коришћење слободама противно уставу повлачи ограничење или забрану њиховог коришћења.

Полазећи од наведених уставних одредаба, Уставни суд Косова оцењује да се морално-политичка подобност грађана не може прописивати као посебан услов који повлачи забрану или ограничење у остваривању уставом зајемченог права на рад и доступности сваком грађанину, уз једнаке услове, сваког радног места и сваке функције у друштву, осим случајева неподобности који су, на основу устава и у складу с њима, одређени законом.

Оредбама Правилника у оквиру Одељка „Опис послова и радних задатака радника Стручне службе Универзитета у Приштини“ предвиђено је да се на 13 радних места обављају, односно врше послови на два језика (албанском и српскохрватском). Тако, Правилник утврђује да шеф службе за наставу, стручни сарадник за наставу, стручни сарадник за научни рад, сарадњу са привредом и издавачку делатност, стручни сарадник за општенародну одбрану и друштвену самозаштиту, стручни сарадник за студентски стандард, стручни сарадник за наставно особље, сарадник за статистику, стручни сарадник за правне и опште послове, архивар, технички секретар колегијалног пословодног органа, телефониста-портир, књиговођа-благајник и стручни сарадник за међународну сарадњу и протокол врше обраду материјала на оба језика (албански и српскохрватски), односно обављају послове на оба језика.

Уставни суд Косова је оценио да је утврђивање познавање двојезичности, односно знања албанског и српскохрватског језика, као услов за заснивање радног односа, односно за обављање послова и радних задатака несагласно с одредбама чл. 4, 171, 177, 187. и 217 Устава САП Косова. Шире образложење овог става Суда дато је у одлукама У број 78/88, У број 79/88, У број 89/88 и У Број 154/88 („Службени лист САПК”, број 21/89).

Одредбом члана 36. Правилника утврђено је: „Овај правилник ступа на снагу осмог дана после усвајања од стране збора радника радне заједнице”.

Према члану 229. ставу 4. Устава САП Косова, самоуправни општа акта не могу се примењивати пре него што се на одговарајући начин објаве. Стога суд налази да је одредба члана 36. Правилника у несагласности с наведеном одредбом Устава.

На основу изложеног, одлучено је као у изреци ове одлуке.

Ову одлуку донео је Уставни суд Косова у саставу: председник Суда др Петар Станишић и судије Зант Џемајли, Зефир Мармулаку, Јелица Кајта-

зи, Сејфедин Бакали, Ник Љумези, и Зоран Табаковић.

У број 41/89

Приштина, 25. мај 1990. године

Уставни суд Косова

Председник
Уставног суда Косова
др Петар Станишић, с. р.

О Д Л У К А

О ОЦЕЊИВАЊУ УСТАВНОСТИ ПРАВИЛНИКА О СИСТЕМАТИЗАЦИЈИ ПОСЛОВА И РАДНИХ ЗАДАТАКА ОСНОВНЕ ОРГАНИЗАЦИЈЕ УДРУЖЕНОГ РАДА ПАПИРА И ЛЕПЕНКЕ У ЛИПЉАНУ

I. Уставни суд Косова покренуо је поступак за оцењивање уставности Правилника о систематизацији послова и радних задатака Основне организације удруженог рада папира и лепенке у Липљану, од 7. децембра 1984. године, у делу где је двојезичност утврђена као услов за заснивање радног односа, односно за обављање послова и радних задатака.

II. Оцењујући уставност одредби оспореног Правилника, у току поступка и на седници, Уставни суд Косова је утврдио да је у табели о систематизацији послова и радних задатака, која је саставни део оспореног Правилника, као услов за заснивање радног односа, односно за обављање послова и радних задатака утврђено познавање двојезичности за послове и радне задатке техничког директора, евидентичара ООУР-а, руководиоца службе машинског одржавања, пословође одржавања, руководиоца службе транспорта, пословође транспортне службе, магационера резервних делова, магационера сировине и помоћног материјала, магационера готових производа, руководиоца производње папира, организатора производње, шефа смене, пословође припреме масе, пословође папир машине, руководиоца производње, организатора производње и шефа смене.

Уставни суд Косова је оценио да је утврђивање познавања двојезичности, односно знања албанског језика и српскохрватског језика, као услов за заснивање радног односа, односно за обављање послова и радних задатака несагласно с одредбама чл. 4, 171, 177, 187 и 217. Устава САП Косова. Шире образложење овог става Суда дато је у одлукама У број 77/88, У број 89/88 и У број 154/88 („Службени лист САПК”, број 21/89).

На основу изложеног, одлучено је као у изреци ове одлуке.

III. Уставни суд Косова, на основу члана 372. Устава САП Косова, на седници од 25. маја 1990. године, донео је

О д л у к у

Поништавају се одредбе Правилника о систематизацији послова и радних задатака Основне организације удруженог рада папира и лепенке, у Липљану, од 7. децембра 1984. године, у делу где је двојезичност утврђена као услов за заснивање радног односа, односно за обављање послова и радних задатака.

Ову одлуку објавити у „Службеном листу САПК”.

IV. Уставни суд Косова донео је ову одлуку у саставу: председник Суда др Петар Станишић и судије Јелица Кајтази, Зефир Мармулаку, Сејфедин Бакали, Зант Џемајли, Ник Љумези и Зоран Табаковић.

У број 64/89

Приштина, 25. мај 1990. године

Уставни суд Косова

Председник
Уставног суда Косова
др Петар Станишић, с. р.

О Д Л У К А

О ОЦЕЊИВАЊУ УСТАВНОСТИ И ЗАКОНИТОСТИ ПРАВИЛНИКА О УНУТРАШЊОЈ ОРГАНИЗАЦИЈИ И СИСТЕМАТИЗАЦИЈИ ПОСЛОВА И РАДНИХ ЗАДАТАКА РАДНЕ ЗАЈЕДНИЦЕ ЦЕНТРА ЗА ОДМОР, ОПОРАВАК И РЕКРЕАЦИЈУ ПЕНЗИОНЕРА, У БРЕЗОВИЦИ

I. Уставни суд Косова, покренуо је поступак за оцењивање уставности и законитости Правилника о унутрашњој организацији и систематизацији послова и радних задатака радне заједнице Центра за одмор, опоравак и рекреацију пензионера, у Брезовици, општина Штрице, од јуна месеца 1984. године, у делу где су поседовање морално-политичке подобности и познавање двојезичности предвиђени као услов за заснивање радног односа, односно за обављање одређених послова и радних задатака.

II. Оцењујући уставност и законитост оспореног Правилника у току поступка и на седници, Уставни суд Косова је утврдио да је одредбом члана 29. тачка 2. оспореног Правилника, за заснивање радног односа, односно за обављање послова и радних задатака у радној заједници, поред осталих услова, утврђена и морално-политичка подобност.

Уставом САНК Косова, одредбом члана 176. става 1, зајемчено је право на рад, а одредбом члана 177. става 3. утврђено је да су сваком грађанину, под једнаким условима, доступни свако радно место и функција у друштву. Чланом 216. ставом 1. Устава САНК Косова одређено је да се слобода и права зајемчени Уставом не могу одузети ни ограничити, док је у ставу 2. утврђено да се законом одређује у којим случајевима и под којим условима коришћење слободама противно уставу повлачи ограничење или забрану њиховог коришћења.

Полазећи од наведених уставних одредаба, Уставни суд Косова је оценио да је прописивање морално-политичке подобности као услов за заснивање радног односа, односно за обављање послова и радних задатака несагласно са Уставом САНК Косова.

У табели описа послова, која је саставни део Правилника, за послове и радне задатке руководиоца радне заједнице, референта за опште и правне послове, домаћине-благатнице, рецепционара, шефа ресторана, вође смене и конобара и собарице, као услов за заснивање радног односа, односно за обављање послова и радних задатака предвиђено је познавање албанског и српскохрватског језика.

Уставни суд Косова је оценио да је утврђивање познавања двојезичности, односно знање албанског и српскохрватског језика, као услов за заснивање радног односа, односно за обављање послова и радних задатака несагласно с одредбама чл. 4, 171, 177, 187 и 217. Устава САНК Косова. Шире образложење овог става Суда дато је у одлукама: У број 78/88, У број 79/88, У број 89/88 и У број 154/88 („Службени лист САНК”, бр. 21/89).

На основу изложеног, одлучено је као у изреци ове одлуке.

III. Уставни суд Косова, на основу члана 372. Устава САНК Косова, на седници од 25. маја 1990. године, донео је

О д л у к у

Поништавају се одредбе члана 29. тачке 2. Правилника о унутрашњој организацији и систематизацији послова и радних задатака радне заједнице Центар за одмор, опоравак и рекреацију пензионера у Брезовици, од јуна месеца 1984. године, као и одредбе табеле описа послова, која је саставни део оспореног Правилника у делу где је познавање двојезичности утврђено као услов за заснивање радног односа, односно за обављање послова и радних задатака.

Ову одлуку објавити у „Службеном листу САНК”.

IV Уставни суд Косова донео је ову одлуку у саставу: председник Суда др Петар Станишић и судије Зоран Табаковић, Зефир Мармулаку, Јелица Кајтази, Сејфедин Бакали, Заит Џемајли и Ник Љумези.

У број 46/89
Приштина, 25. маја 1990. године

Уставни суд Косова

Председник
Уставног суда Косова
др Петар Станишић, с. р.

На основу члана 372. Устава САНК Косова, Уставни суд Косова, на седници од 19. јануара 1990. године, донео је

О Д Л У К У

1. Поништавају се одредбе члана 38. Правилника о основима и мерилима за стицање и распоређивање чистог дохотка и расподелу средстава за личне дохотке и друга примања радника Основне школе „Влазарим Башким”, у Глоговцу, од 21. октобра 1987. године.

2. Ову одлуку објавити у „Службеном листу САНК”.

Образложење

Покрајински друштвени правобранилац самоуправљања у Приштини покренуо је пред Уставним судом Косова поступак за оцењивање уставности и законитости одредбе члана 38. Правилника о основима и мерилима за стицање и распоређивање чистог дохотка и расподелу средстава за личне дохотке и друга примања Основне школе „Влазарим Башким”, у Глоговцу, од 21. октобра 1987. године.

У предлогу се наводи да је оспорена одредба Правилника у несагласности са уставом и у супротности са законом, с обзиром на то да се лични дохотак радника повећава, односно одређени број бодова добија зависно од групе познавања и примењивања двојезичности, чиме се доводи у питање начело награђивања радника према раду и резултатима рада.

У току поступка и на седници, Уставни суд Косова је утврдио да је чланом 38. Правилника предвиђено:

„За послове и радне задатке за чије се извршење захтева употреба језика народа и народности, за коју је предвиђено и у акту о опису и систематизацији послова и радних задатака, повећава се број бодова за те послове и радне задатке, по одговарајућој групи познавања двојезичности:

- за II групу 4% и
- за III групу 6%.

Познавање двојезичности је неопходно потребно доказати одговарајућим уверењем”.

Уставни суд Косова оцењује да стицање дела личног дохотка по основу познавања двојезичности, односно на основу равноправне употребе језика и писма народа и народности на начин утврђен оспореним самоуправним општим актом не изражава уставно и законско начело расподеле средстава за личне дохотке према раду и резултатима рада.

Шире образложење овог става Суда дато је у Одлуци У број 105/88 („Службени лист САНК”, бр. 27/89).

На основу изложеног, одлучено је као у изреци ове одлуке.

Уставни суд Косова донео је ову одлуку у саставу: председник Суда др Петар Станишић и судије Зефир Мармулаку, Заит Џемајли, Јелица Кај-

тази, Сејфедин Бакали, Ник Љумези и Зоран Табаковић.

У број 110/89
Приштина, 19. јануар 1990. године

Уставни суд Косова

Председник
Уставног суда Косова
др Петар Станишић, с. р.

На основу члана 372. Устава САРК Косова, Уставни суд Косова на седници од 30. маја 1990, донео је

О Д Л У К У

1. Поништавају се одредбе члана 34. Правилника о систематизацији послова и радних задатака Радне организације „Фапол“, у Подујеву, од 18. 7. 1980. године, у делу где су морално-политичка подобност и познавање двојезичности предвиђени као услов за заснивање радног односа.

2. Ову одлуку објавити у „Службеном листу САРК“.

Образложење

Општински друштвени правобранилац самоуправљања у Подујеву, Предлогом УП број 78/89, од 17. 10. 1989. године, покренуо је пред Уставним судом Косова поступак за оцењивање уставности и законитости одредаба члана 34. Правилника наведеног у изреци ове одлуке.

Оспореним одредбама члана 34. Правилника морално-политичка подобност утврђена је као посебан услов за заснивање радног односа, односно за обављање послова и радних задатака директора, техничког директора, руководиоца развоја, руководиоца производње, руководиоца за радне односе и органе управљања, руководиоца комерцијалне службе, руководиоца финансиске службе, шефа рачуноводства, благајника и стручног сарадника за план и анализу.

Уставом САРК Косова, одредбама члана 176. става 1. зајемчено је право на рад, а одредбом члана 177. ставом 3. утврђено је да су сваком грађанину, под једнаким условима, доступни свако радно место и функција у друштву. Чланом 216. ставом 1. Устава САРК Косова одређено је да се слобода и права зајамчени уставом не могу одузети ни ограничити, док је у ставу 2. утврђено да се законом одређују у којим случајевима и под којим условима коришћење слобода противно уставу повлачи ограничење или забрану њиховог коришћења.

Полазећи од наведених уставних одредаба, Уставни суд Косова оцењује да се морално-политичка подобност грађана не може прописивати као посебан услов који повлачи забрану или ограничење у стварању зајамченог права на рад и доступности сваком грађанину, уз једнаке услове, сваког радног места и функције у друштву, осим случајева неподобности, који су на основу устава и у складу с њим одређени законом.

Оспореним одредбама члана 34. Правилника познавање двојезичности утврђено је као посебан услов за обављање послова и радних задатака диктилографа, руководиоца за заједничке, правне и кадровске послове, техничког секретара, референта за опште и економске послове, курира, командира безбедности и ватрогасне службе, руководиоца комерцијалне службе, руководиоца финансијске службе, шефа рачуноводства, ликвидатора, књиговође основних средстава, књиговође за материјале, књиговође погона, књиговође обрачуна, благајника, шефа за план и анализу и стручног сарадника за план.

Уставни суд Косова је оценио да је утврђивање познавања двојезичности, односно знања албанског и српскохрватског језика, као услов за заснивање радног односа, односно за обављање послова и радних задатака несагласно с одредбама чл. 4, 171, 177, и 187. Устава САРК Косова. Шире образложење овог става Суда дато је у одлукама: У број 78/88, У број 79/88, У број 89/88 и У број 154/88 („Службени лист САРК“, број 21/89).

На основу изложеног, одлучено је као у изреци ове одлуке.

Ову одлуку донео је Уставни суд Косова у саставу: председник Суда др Петар Станишић и судије Зант Џемаљи, Зоран Табаковић, Сејфедин Бакали, Јелица Кајтази, Зефир Мармулаку и Ник Љумези.

У број 221/89
Приштина, 30. мај 1990. године

Уставни суд Косова

Председник
Уставног суда Косова
др Петар Станишић, с. р.

На основу члана 372. Устава САРК Косова Уставни суд Косова, на седници од 19. априла 1990. године, донео је

О Д Л У К У

1. Поништавају се одредбе члана 33. става 1. тач. 2. и 3. Статута Основне организације коопераната „Клина“, у Горњој Клини, од 16. марта 1984. године.

2. Ову одлуку објавити у „Службеном листу САРК“.

Образложење

Општински друштвени правобранилац самоуправљања у Србици, Предлогом УП бр. 44/89, од 6. 11. 1989. године, покренуо је пред Уставним судом Косова поступак за оцењивање уставности и законитости члана 33. става 1. тач. 2. и 3. Статута наведеног у изреци ове одлуке.

Оспореним одредбама члана 33. става 1. тач. 2. и 3. Статута утврђено је да за директора ове организације може бити именовано лице које, поред законом прописаних услова, испуњава ове услове: најмање три године радног стажа на руководећем радном месту и морално-политичку подобност.

Одредбом члана 9. става 1. Закона о радним односима („Службени лист САРК“, број 12/89) прописано је да самоуправним општим актом којим се уређује радни однос, као посебан услов за заснивање радног односа може се утврдити и радно искуство само за послове и радне задатке при чијем вршењу радник има посебна овлашћења и одговорности и за изузетно сложене послове и радне задатке, али не дужи од три године.

Како је одредбом члана 33. става 1. тачке 2. Правилника предвиђено да за директора може бити именовано лице које има најмање три године радног стажа на руководећем радном месту, Суд налази да је ова одредба у супротности с наведеном одредбом Закона о радним односима.

Уставом САРК Косова, одредбом члана 176. става 1. зајемчено је право на рад, а одредбом члана 177. става 3. утврђено је да су сваком грађанину, под једнаким условима, доступни свако радно место и функција у друштву. Чланом 216. ставом 1. Устава САРК Косова одређено је да се слобода и права зајамчени уставом не могу одузети ни ограничити, док је у ставу 2. утврђено да се законом одређује у којим случајевима и под којим условима коришћење слободама противно уставу повлачи ограничење или забрану њиховог коришћења.

Полазећи од наведених уставних одредаба, Уставни суд Косова оцењује да се морално-политичка подобност грађана не може прописивати као посебан услов који повлачи забрану или ограничење у остваривању уставом зајемченог права на рад и доступност сваком грађанину, уз једнаке услове, сваког радног места и сваке функције у друштву, осим случајева неподобности који су, на основу услова и у складу с њим одређени законом.

На основу изложеног, одлучено је као у изреци ове одлуке.

Ову одлуку донео је суд Косова у саставу: председник Суда др Петар Станишић и судије Сејфедин Бакали, Зоран Табаковић, Заит Џемаљи, Јелица Кајтази, Зефир Мармулаку и Ник Љумези.

У број 264/89

Приштина, 19. април 1990. године

Уставни суд Косова

Председник
Уставног суда Косова
др **Петар Станишић**, с. р.

На основу члана 372. Устава САП Косова, Уставни суд Косова, на седници од 30. маја 1990. године, донео је

О Д Л У К У

1. Поништавају се одредбе чл. 56, 57. и 93. Правилника о основама и мерилима за стицање дохода, распоређивање чистог дохотка, личног дохотка, накнаду личних дохода и осталих личних примања радника и расподели и коришћењу средстава заједничке потрошње радника у основним организацијама удруженог рада: Дечје клинике, Дијагностичког центра, Клинике за онкологију и радиологију, Института за клиничку физиологију, Стоматолошког јудсека, Техничке службе, Гинеколошко-акушерске клинике „Института“, Института за паталогску анатомију, Клинике за очне болести, Клинике за инфективне болести, Интерне клинике и Невропсихијатријске клинике, у саставу РО Медицинског факултета у Приштини.

2. Поништавају се одредбе члана 62. и члана 110. став 2. Самоуправног споразума о основама и мерилима за стицање и распоређивање дохотка, чистог дохотка, средстава за личне дохотке, накнаду личних дохода, осталих личних примања радника и расподели и коришћењу средстава заједничке потрошње радника Радне организације Медицинског факултета у Приштини.

3. Одбијају се предлози Покрајинског друштвеног правобраниоца самоуправљања у Приштини да се утврди да су несагласне са уставом и у супротности са законом одредбе чл. 34, 35, 36, 58. члана 92. става 5. и члана 105. Правилника наведених у тачки 1. изреке ове одлуке.

4. Одбија се предлог Покрајинског друштвеног правобраниоца самоуправљања у Приштини да се утврди да су несагласне са уставом и у супротности са законом одредбе чл. 16, 50, 51, члана 98. ст. 1. и 2, члана 99. и члана 106. Самоуправног споразума наведеног у тачки 2. изреке ове одлуке.

5. Ову одлуку објавити у „Службеном листу САПК“.

Образложење

Покрајински друштвени правобранилац самоуправљања у Приштини покренуо је пред Уставним судом Косова поступак за оцењивање законитости чл. 34, 35, 36, 56, 57, 58 члана 92. став 5, чл. 93. и 105. Правилника о основама и мерилима за стицање дохотка, распоређивање чистог дохотка, личног дохотка, накнаду личних дохода и осталих личних примања радника и расподели и коришће-

њу средстава заједничке потрошње радника основних организација удруженог рада, наведених под тачком 1. изреке ове одлуке.

Покрајински друштвени правобранилац самоуправљања у Приштини, такође, је покренуо поступак за оцењивање законитости члч. 16, 50, 51, 62. члана 98. ст. 1. и 2, чл. 99, 106. и члана 110. става 2. Самоуправног споразума о основама и мерилима за стицање и распоређивање дохотка, чистог дохотка, средстава за личне дохотке, накнаду личних дохода, осталих личних примања радника и расподели и коришћењу средстава заједничке потрошње радника Радне организације Медицинског факултета у Приштини.

Предлагач наводи да су оспорене одредбе наведених правилника и Самоуправног споразума у супротности са законом из разлога што: о критеријуму „услови рада“, по коме је утврђени коефицијент, одлучује раднички савет; према критеријуму „одговорност у раду“, одлучивањем и у радничком савету дуплира се вредновање послова и радних задатака; утврђени су одређени болови за познавање двојезичности независно од рада и резултата рада; вредновање типичних послова заснива се углавном на школској спреми; вредновањем „образовне делатности“ поједини послови и радни задаци вреднују се, такође, два пута, утврђивањем трошкова превоза за долазак на посао и повратак с посла на основу одређене километраже радници се доводе у неравноправан положај; зајемчени лични доходак радника предвиђен је у мањем износу од законом утврђеног; као и да тумачење Самоуправног споразума РО Медицинског факултета даје Раднички савет.

У поступку испитивања навода из предлога, увидом у оспорене одредбе наведених правилника и Самоуправног споразума и на седници Суда, Уставни суд Косова утврдио је следеће:

Оспорене одредбе свих правилника и Самоуправног споразума имају истовестан текст, због чега се водио јединствени поступак.

Оспореним одредбама члана 34. свих правилника, односно члана 50. Самоуправног споразума прописано је да се код утврђивања отежаних услова рада радника Факултета, односно ООУР-а полази од најповољнијих до најнеповољнијих услова рада, примењујући једенствену методологију. Код услова рада, због изложености јонизирајућем зрачењу и опасностима од професионалних обољења, обавезно се прибавља одговарајућа документација — мишљење овлашћених организација. Оцену на основу искустава и других критеријума за све елементе, осим за изложеност јонизирајућим зрацима и опасности од професионалних обољења, утврђују радници у распону коефицијента до 0,6. За изложеност јонизирајућим зрацима и опасности од професионалних обољења утврђује се у распону коефицијента до 07.

Чланом 18. Устава САП Косова утврђено је да сваком раднику, у складу с начелом расподеле према раду и порастом продуктивности његовог и укупног друштвеног рада и с начелом солидарности радника у удруженом раду, припада из дохотка основне организације удруженог рада лични доходак за задовољавање његових личних, заједничких и општих друштвених потреба, према резултатима његовог рада и његовом личном доприносу који је својим текућим минулим радом дао повећању дохотка основне организације.

Суд је утврдио да наведене одредбе Правилника и Самоуправног споразума нису несагласне с Уставом нити су у супротности са законом, с обзиром на то да се вредновање критеријума „услови рада“ врши за сваки посао и радни задатак на основу јединствене методологије и документације — мишљења овлашћених организација у утврђеном распону, односно коефицијенту од 0,6, односно 0,7.

Оспореним одредбама 1. 35. и 36. Правилника, односно члана 51. Самоуправног споразума прописано је да радници Факултета, односно ООУР-а код утврђивања одговорности примењују јединствену

методологију, полазећи од најмање одговорних до најодговорних послова. Одговорност у раду утврђује се у распону коефицијента 0,1 — 0,4 односно 0,5, полазећи од мерила и од броја радника у саставу тима или другог организационог облика, квалификације структуре радника, оствареног укупног прихода, односно дохотка, вредности остварених средстава, као и других параметара.

Распон коефицијента од 0,5 до 0,9 примењује се за раднике с посебним овлашћењима и одговорностима, и то на основу мерила добијених из анализе развијености и пословања Факултета, односно ООУР-а (остварени приход, доходак, број кадрова, квалификациона структура или друга одговарајућа мерила). Овај коефицијент највише може да износи 1,4.

Полазећи од тога да се критеријум „одговорност радника“ утврђује за сваки посао и радни задатак, унутар предвиђеног коефицијента у распону од 0,1 — 0,4 односно 0,5 на основу јединствене методологије и других компонената, као и да се за различите послове и радне задатке утврђује различита одговорност, односно за раднике с посебним овлашћењима и одговорностима утврђује већа одговорност, Суд налази да одредбе чл. 35. и 36. Правилника, односно члана 51. Самоуправног споразума нису несагласне с Уставом нити су у супротности са законом.

Оспореним одредбама чл. 56. и 57. Правилника односно члана 62. Самоуправног споразума прописано је да раднику који успешно примењује двојезичност припада накнада: за прву групу 10 бодова, за другу групу 20 бодова и за трећу групу 40 бодова. Ова накнада припада раднику који је распоређен на пословима и радним задацима за које је систематизацијом утврђена потреба познавања одређене групе двојезичности и уколико је положио испит за ту групу.

Уставни суд Косова је оценио да стицање дела личног дохотка по основу познавања двојезичности, односно по основу равноправне примене и употребе језика и писама народа и народности, на начин на који је утврђен у оспореним самоуправним општим актима, не изражава уставни и законски принцип расподеле средстава за личне дохотке радника према раду и резултатима рада.

Шире образложење овог става Суда дато је у Одлуци У број 105/88 („Службени лист САНК“ бр. 27/89).

Оспореним одредбама члана 58. Правилника, односно члана 99. Самоуправног споразума прописано је да наставницима и сарадницима Факултета, поред дела личног дохотка из чл. 21. до 43. Правилника, односно члана 97. Споразума, припада и одговарајући део личног дохотка на име вршења наставне делатности, и то: асистенту — приправнику 211 бодова, асистенту 282 бодова, предавачу 352 бода, доценту и вишем предавачу 423 бода, ванредном професору 563 и редовном професору 634 бода.

Суд је утврдио да наведене одредбе Правилника и Самоуправног споразума нису несагласне с Уставом нити су у супротности са законом, јер је оценио да се овај део личног дохотка стиче по основу наставне делатности, коју врши одређена категорија радника, и то поред вршења послова по основу редовне делатности односно рада на клиникама. Стога, изражава мишљење да се ови послови и радни задаци вреднују према два основа, односно према пословима и задацима који се обављају као редовна делатност и према пословима и задацима који се обављају одржавањем наставе, вежби и другог са студентима, као наставна делатност, а не да се вреднују два пута по истом основу.

Оспореним одредбама члана 92. става 5. Правилника, односно члана 98. ст. 1. и 2. Самоуправног споразума прописано је да радницима Факултета, односно радницима ООУР-а који редовно путују на посао и с посла, припада накнада на име трошкова путовања у износу од 50% од претплатне карте од стране корисника од 5 до 35 км уда-

љености у једном правцу. Радницима који путују више од 35 км у једном правцу, накнада се не признаје.

Суд налази да су наведене одредбе Правилника у сагласности са уставом и законом, јер накнада трошкова превоза за долазак на посао и повратак с посла радника право је које се конституише самоуправни општим актом. Зато радници самостално, својим самоуправни општим актом могу да утврде услове и висину ове накнаде, у зависности од својих материјалних могућности и потреба.

Због истих разлога Суд налази да и одредбе члана 16. Самоуправног споразума није несагласна са уставом нити је у супротности са законом.

Оспореним чланом 93. Правилника прописано је:

„Зајамчени лични доходак у ООУР не може да буде мањи од 65% просечног личног дохотка у привреди Покрајине оствареног у претходном полугодшту“.

Суд налази да је одредба члана 93. Правилника у супротности с одредбом члана 76. Закона о радним односима („Службени лист САНК“, број 12/89), којом је прописано да зајемчени лични доходак износи 80% просечног месечног личног дохотка по раднику оствареног у привреди Покрајине у претпоследњем тромесечју“.

Према оспореним одредбама члана 105. Правилника, односно члана 106. Самоуправног споразума, радницима на пословима и задацима пословођења, односно руковођења на име координације и руковођења припада одређени број бодова.

По схватању Уставног суда, овај критеријум није обухваћен коефицијентима према степену сложености, одговорности и условима рада за типичне послове и задатке. На основу њега, као посебан критеријум вреднују се, на име координације и руковођења, послови и задаци које врше одређени радници на Факултету. С обзиром на то да, поред других предвиђених послова, врше и ове послове, Суд налази да наведене одредбе Правилника и Самоуправног споразума нису несагласне са уставом нити су у супротности са законом.

Одредбом члана 110. става 2. Самоуправног споразума утврђено је:

„Тумачење овог споразума даје Раднички савет Факултета у сарадњи са Стручном службом радне заједнице Факултета“.

Одредбама члана 597. Закона о удруженом раду прописано је да тумачење самоуправног општег акта даје доносилац тог акта.

Суд је утврдио да је одредба члана 110. става 2. Самоуправног споразума у супротности с наведеном одредбом закона, јер је начело да тумачење самоуправног општег акта даје доносилац тог акта.

На основу изложеног, одлучено је као у изреци ове одлуке.

Ову одлуку донео је Уставни суд Косова у саставу: председник Суда др Петар Станишић и судије Зефир Мармулаку, Јелница Кајтази, Заит Цемаљи, Сејфедин Бакали, Зоран Табаковић и Ник Љумези.

У бр. 233/89, 20/89, 21/90, 22/90, 23/90, 24/90, 25/90, 26/90, 27/90, 28/90, 29/90, 30/90, 31/90 и 32/90

Приштина, 30. мај 1990. год

Уставни суд Косова

Председник
Уставног суда Косова
др Петар Станишић, с. р.

О Д Л У К А

**О ОЦЕЊИВАЊУ УСТАВНОСТИ И ЗАКОНИТОСТИ
ОДЛУКЕ СКУПШТИНЕ ОПШТИНЕ КЛИНА О
ПРЕУЗИМАЊУ ШУМСКОГ ЗЕМЉИШТА КОРИСНИКА
ПИК-а ПЕЋ НА ПОДРУЧЈУ ОПШТИНЕ КЛИНА
И УСТУПАЊУ НА ПОДРУЧЈУ ШУМСКОГ
ГАЗДИНСТВА У КЛИНИ**

I. Пољопривредно-индустријски комбинат „Душан Могоша — Дућ“, у Пећи, ООУР Пољопривреда, покренуо је пред Уставним судом Косова поступак за оцењивање уставности и законитости Одлуке Скупштине општине Клина о преузимању шумског земљишта корисника ПИК-а Пећ на подручју општине Клина и уступању Шумском газдинству у Клини („Службени лист САНК“, бр. 13/87).

У предлогу се истиче да је Скупштина општине Клина, Одлуку којом је извршено преузимање шумског земљишта од корисника ПИК-а Пећ и дато на коришћење шумског газдинству у Клини, донела мимо законом утврђеног поступка и без накнаде ПИК Пећ није био упознат нити му је дата могућност да се о томе изјасни.

Предлагач сматра да је оспорена одлука донета у супротности са Законом о промету непокретности. Истиче да му је спорно земљиште одузето без накнаде иако је ПИК — ООУР Пољопривреда, као правни следбеник Пољопривредног газдинства „Хвосно“, имао велика улагања у куповину и газдовање оспореним земљиштем.

II. Оспореном одлуком у члану 1. утврђено је: „Преузима се шумско земљиште из поседа корисника ПИК-а Пећ о КО Клуз, Бесково, Дуге Њиве, Долово, Грабница и Боксић и уступа се шумском газдинству у Клини на коришћење и газдовање, а површине по КО утврдиће се записнички на лицу места“.

Чланом 5. оспорене одлуке утврђено је: „Шумско земљиште предвиђено у члану 1. ове одлуке преузима се без накнаде“.

Одредбом члана 11. Устава САНП Косова утврђено је:

„Радник у удруженом раду средствима у друштвеној својини има право рада друштвеним средствима као своје неотуђиво право да ради тим средствима ради задовољавања својих личних и друштвених потреба и да, као слободан и равноправан с другим радницима у удруженом раду, управља својим радом и условима и резултатима свог рада.“

Права, обавезе и одговорности у погледу располагања, коришћења и управљања друштвеним средствима, уређују се уставом и законом, у складу с природом и наменом тих средстава“.

Одредбом члана 12. Устава утврђено је:

„Зајемчује се сваком раднику у удруженом раду средствима у друштвеној својини да, остварујући право рада друштвеним средствима, у основној организацији удруженог рада у којој ради у свим другим облицима удруживања рада и средстава, заједно и равноправно са другим радницима, управља радом и пословањем организације удруженог рада и пословима и средствима у целокупности односа друштвене репродукције; да уређује међусобне односе у раду, одлучује о доходу који оствари и различитим облицима удруживања рада и средстава и да стиче лични доходак.“

Основна организација удруженог рада је основни облик удруживања рада у коме радници непосредно и равноправно остварују своја друштвено-економска и друга самоуправна права и одлучују о другим питањима свог друштвено-економског положаја.

Противустан је сваки акт и радња којима се повређују ова права радника“.

Одредбом члана 25. Устава утврђено је:

Права организације удруженог рада и другог друштвено правног лица у погледу непокретности појединих покретних ствари и друга права у друштвеној својини могу се, уз одгова-

рајући накнаду и по поступку који су прописани законом, одузети или ограничити само ако то захтевају на основу закона утврђене потребе планског уређивања простора, или изградње објеката од друштвеног значаја или други законом одређени општи интерес.

За одузета права у погледу земљишта или других природних богатстава организација удруженог рада, односно друго друштвено-правно лице, има право на накнаду само за рад и средства уложена у то земљиште или друго природно богатство. Ако су земљиште или друго природно богатство услови рада, организација удруженог рада, односно друго друштвено-правно лице, има право на накнаду којом се обезбеђује да ти услови не буду погоршани“.

Одредбом члана 85. Устава утврђено је:

„Земљиште, шуме, воде, водотоци, рудна блага и друга природна богатства, добра у општој употреби, као и непокретности и друге ствари од посебног културног и историјског значаја уживају, као добра од општег интереса, посебну заштиту и користе се под условима и на начин који су прописани законом“.

Одредбом става 2. члана 86. Устава утврђено је: „Законом се утврђује начин управљања шумама, шумским земљиштима и налазиштима рудног блага, као и начин искоришћавања шума, шумског земљишта и рудног блага“.

Одредбом члана 201. Закона о удруженом раду је утврђено да друштвено-правна лица имају право да у правном промету друштвеним средствима закључују самоуправне споразуме и уговоре и врше друге правне послове и радње у оквиру своје правне способности.

У остваривању права располагања, друштвено-правна лица преносе друштвена средства на друга друштвено-правна лица, прибављају средства у друштвену својину од носилаца права својине, отуђују друштвена средства из друштвене својине, дају друштвена средства на привремено коришћење, замењују друштвена средства и по другим основима располажу друштвеним средствима.

Одредбом члана 202. тог закона утврђено је:

„Основна организација има право располагања друштвеним средствима којима, у остваривању права рада друштвеним средствима, управљају радници у тој основној организацији.“

Право располагања друштвеним средствима из става 1. овог члана основна организација остварује преко радне организације у чијем је саставу, ако самоуправним споразумом није другачије одређено.

Самоуправним споразумом о удруживању може се предвидети да право располагања друштвеним средствима из става 1. овог члана остварује и сложена организација или друга организација удруженог рада, у оквиру овлашћења која су им дале основне организације у њиховом саставу, или која су утврђена законом.

Право располагања друштвеним средствима које има радна заједница остварује радна организација, односно сложена организација удруженог рада или пословна или друга заједница организације удруженог рада у чијем саставу се налази радна заједница, на начин и у оквиру овлашћења утврђених у самоуправном споразуму о међусобним правима, обавезама и одговорностима, ако тим самоуправним споразумом није предвиђено да то право непосредно остварује радна заједница“.

Чланом 203. истог Закона утврђено је да самоуправна интересна заједница, месна заједница, друштвено-политичка организација, друштвено-политичка заједница, односно друго друштвено-правно лице има право располагања друштвеним средствима којима управљају радници и други радни људи у том друштвено-правном лицу, у оквиру овлашћења која су утврђена самоуправним споразумом, статутом или законом.

Одредбом става 1. члана 204. истог закона утврђено је да самоуправни споразум, односно уговор о преносу друштвеног средства без накнаде, о отуђењу друштвеног средства из друштвене својине,

о давању на привремено коришћење друштвеног средства другом друштвеним средствима и о замени друштвеног средстава за друго средство у друштвеној својини или за средство на коме постоји право својине, закључује се у писменом облику.

Одредбом члана 11. Закона о шумама („Службени лист САНК”, бр. 10/87 — утврђено је да шумама и шумским земљиштем у друштвеној својини газдују организације удруженог рада из области шумарства.

Изузетно, појединим шумама из става 1. овог члана изван шумско-привредног подручја може газдовати друга организација удруженог рада или друго друштвено-правно лице ако испуњава услове прописане овим законом.

Шуме у друштвеној својини имају статус основних средстава.

Законом је утврђен различит режим за непокретности односно друштвена средства којима управља и располаже општина. Тако непокретности које чине пољопривредно и грађевинско земљиште, шума и шумско газдинство земљиште, којима не управљању радници или други радни људи у друштвеном — правном лицу, или на коме не постоји право својине већ којим управља општина на чијој се територији налази та непокретност (члан 206. став 3. ЗУР-а), искључиво је право Скупштине општине, ако за пољопривредно земљиште, шуме и шумско земљиште законом није другачије одређено.

Другу врсту чине непокретности на којима друштвено-политичка заједница има право располагања, у оквиру овлашћења утврђених самоуправним споразумом, статутотом или законом. У вези с овим врстама непокретности и одредбом члана 18. става 1. Закона о промету непокретности („Службени гласник СРС”, бр. 43/81) дата је могућност скупштине друштвено-политичке заједнице да пренесе овлашћење, прибављање преноса и отуђење непокретности којима располаже.

Ш. Уставни суд Косова, на основу члана 372. Устава САН Косова, на седници од 14. новембра 1989. године, донео је

Одлуку

Поништава се Одлука Скупштине Клине, од 28. јула 1986. године, о преузимању шумског земљишта корисника ПИК-а Пећ на територији општине Клине и давању исте шумског газдинства у Клини („Службени лист САНК”, бр. 13/87).

Одлуку објавити у „Службеном листу САНК”.

IV Уставни суд Косова донео је ову одлуку у саставу: председник Суда др Петар Станишић и судије Велибор Борђевић, Зефир Мармулаку, Јелица Кајтази, Заит Џемаљи и Сејфедин Бакали.

У број 113/88

Приштина, 14. новембра 1989. године

Уставни суд Косова

Председник
Уставног суда Косова
др **Петар Станишић**, с. р.

ПРИВАТНИ ОГЛАСИ:

Да би се спречила свака злоупотреба оглашавају се неважећом изгубљена документа ових лица

Петровић Емилија, из Приштине, личну карту бр. 234423,
Мируше Ељезкуртај, из Призрена, диплому средње школе,
Ндрец Карица, из Вележе, радну књижицу,
Ељвира Вешаљ, из Призрена, личну карту,
Агим Адемај, из Пећи, картон бр. 14410/265,

Јовић Божидар, из Т. Митровице, здравствену књижицу,

Ремзије Бериша, из Приштине, личну карту,
Фатмир Салтакај, из Приштине, индекс Медицинског факултета бр. 4045/83,

Цветковић Зорица, сведочанство I и II разреда СШ,

Арсиф Александар, личну карту,
Тачи Беким, из Кос. Каменице, личну карту,
Јовановић Александар, из Кос. Каменице, личну карту,

Шефир Агај, из Огошта, личну карту,
Љуљета Ветими, из Призрена, сведочанство VIII разреда основне школе,

Худути Исмет, из Призрена, возачку дозволу,
Љимон Будури, из Призрена, радну књижицу,
Авдуљ Беши, из Призрена, саобраћајну дозволу,

Ирфан Мазрек, из Мамуше, индекс,
Османи Рамит, сведочанство основне школе,
Љендита Ељшани, из Пећи, књижицу,
Шапић Нада, из Ракоша, сведочанство VIII разреда основне школе,

Никић Кујтим, из Пећи, здравствену књижицу,
Чекић Менсура, из Витомирице, сведочанство основне школе,

Флорим Гаши, из Пећи, диплому средње школе,
Том Кући, из Клине, личну карту,
Јанковић Марко, из Клине, потврду о завршеној обуци ауто-школе,

Радић Јасмина, из Урошевца, диплому средње школе,

Аслан Пренићи, из Обилића, личну карту,
Јакуп Сејдиу, из Приштине, диплому СШ „9. мај” у Приштини,

Џуљеи Обертинца, из Приштине, индекс бр. 419179 Медицинског факултета — стематолошког смера,

Светлана Биљановић, из Приштине, текући рачун бр. 3800. 66. 00340-7, и чекове од бр. 0497567 до 0497570, издат од Инвестбанке у Приштини,

Васовић Горан, из Приштине, чековну картицу,
Арсиф Радмила, из Приштине, сведочанство,
Бесник Даљипи, из Приштине, диплому Гимназије „Ц. Дода” у Приштини,

Љбаљ Кимета, из Баковице, чек. карт. бр. 80810 3800—66—04408—1 и чек бр. 0195221—230, издату од Инвестбанке у Приштини,

Елизабета Брблекај, из Приштине, диплому,

Сокољ Тахири, из Приштине, сведочанство IV разреда средње школе,

Шефки Буњаку, из Обилића, здравствену књижицу,

Ристић Љупће, из Приштине, чек. књи. бр. 3800—66—037115 и чекове од бр. 0198036, 1908040, 0194791, 0194800,

Спасић Наталија, из Приштине чек. карт. бр. 3800—66—04641—6,

Реџеп Зучаку, из Вучитрна, картон ауто-школе бр. 71/86,

Гаши Мустафа, из Т. Митровице, здравствену књижицу,

Нусме Мустафа, из Призрена, личну карту,
Сагдати Емина, из Призрена, диплому СШЦ „Ј. Р. Кица” у Призрену,

Фатмир Бајрами, из Призрена, диплому,
Ивановић Милена, из Пећи, здравствену књижицу,

Сакибе Табаку, из Пећи, сведочанство I, II, III и IV разреда и диплому,

Ахмет Кодра, из Пећи, здравствену књижицу,
Ихтимани Менсур, из Пећи, здравствену књижицу,

Идризовић Алмир, из Пећи, сведочанство основне школе,

Мејди Хаљиљи, из Витине, сведочанство VIII разреда основне школе,

Џемиље Пирева, из Приштине, диплому СМШ,
Бахтије Рамадани, из Кос. Каменице, диплому СШ „9. мај”,

Цветковић Зорица, из Ранилуга, сведочанство основне школе,
 Хатиши Брбуче, из Приштине, уверење бр. 152—272/76 од 9. 12. 1976. год,
 Здравковић Добривоје, из Штрпца, радну књижицу,
 Брајовић Томислав, из Урошевца, диплому СШ-Т „Н. Тесла”,
 Валид Фараг, из Сирије, индекс Медицинског факултета у Приштини,
 Шабан Краснићи, из Обилића, здравствену књижицу,
 Јахир Краснићи, из Малишева, личну карту,
 Фадил Насуфај, из Призрена, сведочанство бр. 235/4,
 Арменд Бериша, из Призрена, личну карту,
 Мемет Сељими, из Приштине, здравствену књижицу и личну карту,
 Мемет Сељими, из Приштине, чекове,
 Милазим Бајрами, из Урошевца, диплому средње школе,
 Ахмет Ахмети, из Подујева, сведочанство I, II, III и IV разреда и диплому,
 Садрија Африм, из Обилића, здравствену књижицу,
 Бајрам Грајчевци, из Приштине, сведочанство V разреда,
 Неби Хоџа, из Приштине, радну књижицу,
 Стаменковић Миливоје, из Штрпца, радну књижицу,
 Мухамет Забрња, из Обилића, сведочанство III разреда СШ „Н. Тесла” у Обилићу,
 Сејди Беџири, из Огоштра, сведочанство основне школе,
 Шормаз Миле, из Косова Поља, личну карту,
 Фаик Османи, из Приштине, уверење бр. 02—152—108/72, Пок. секретаријат за правосуђе и организацију,
 Петрит Ајвази, индекс Филозовског факултета,
 Расим Ибиши, из Урошевца, диплому СШ „Н. Тесла” у Урошевцу,

Исуф Беришоли, из Урошевца, сведочанство III разреда СШ у Урошевцу,
 Јовановић Лазар, војну књижицу,
 Дубић Јордан, из Истока, диплому,
 Смаил Хисени, из Пећи, саобраћајну дозволу,
 Зоје Нитај, из Дечана, диплому средње школе,
 Стана Ферска, из Пећи, здравствену књижицу,
 Шмигић Љубиша, из КLINE, диплому IV разреда ЕШ,
 Ралевић Тимотије, из Пећи, личну карту,
 Шефхет Дервишај, из Пећи, диплому средње школе,
 Данани Шкељен, из Пећи, диплому,
 Моне Кастрати, из Пећи, здравствену књижицу,
 Љбизе Бериша, из КLINE, здравствену књижицу,
 Фате Шаља, из Пећи, здравствену књижицу,
 Менсур Укај, из Призрена, радну књижицу,
 Афердита Хоти, из Призрена, уверење за фризера, издато од ЦСУО „Гани Чавдарбана” у Призрену 1989. годину,
 Куличи Шабан, из Призрена, личну карту,
 Хамза Морина, из Кос. Каменице, личну карту,
 Васић Живојин, из Кос. Каменице, личну карту,
 Цевдет Сермацај, из Кос. Каменице, личну карту,
 Абедин Зубаку, из Кос. Каменице, личну карту,
 Фламур Вокши, из Ѓњилана, диплому,
 Сабит Хашани, из Приштине, чековну картицу,
 Јунчај Мараш, из Т. Митровице, диплому Гимназије „Ј. Р. Кица” у Призрену,
 Селићи Агрон, из Призрена, војну књижицу,
 Цветат Бафлеши, из Драгаша, сведочанство I и II разреда,
 Енвер Дуголи, из Липљана сведочанство,
 Саније Бугић, из Призрена, сведочанство I, II, III и IV разреда СШ „Д. Туцовић” и диплому СШ „Ј. Р. „Кица” у Призрену,
 Фљутра Сали, из Призрена, сведочанство основне школе,

САДРЖАЈ

Уставни суд Косова					
Одлука	---	1109	Одлука	---	1121
Одлука	---	1109	Одлука	---	1121
Одлука	---	1110	Одлука	---	1122
Одлука	---	1110	Одлука	---	1122
Одлука	---	1110	Одлука о оцењивању уставности Прави-		
Одлука	---	1110	лника о унутрашњој организацији и систе-		
Одлука	---	1111	матизацији послова и радних задатака Рад-		
Одлука	---	1112	не организације за газдовање шумама „Дубо-		
Одлука о оцењивању законитости Стату-			чак”, у Србици	---	1123
та радне заједнице Центра за одмор, опора-	---	1113	Одлука	---	1123
вак и рекреацију пензионера, у Брезовици	---	1113	Одлука	---	1124
Одлука	---	1113	Одлука о оцењивању уставности и зако-		
Одлука о оцењивању уставности и законитости			нитости Правилника о систематизацији посло-		
Правилника о систематизацији послова			ва и радних задатака Основне организације		
и радних задатака радне заједнице зајед-			удруженог рада „Лаб” у Подујеву	---	1125
ничких служби Радне организације фабрике			Одлука	---	1125
папира, Лепенке и амбалаже „Станоје Ак-			Одлука о оцењивању уставности и зако-		
сић”, у Липљану	---	1114	нитости Правилника о расподели станова и		
Одлука о оцењивању уставности и законитости			кредита за стамбену изградњу ООУР „Веле-		
Одлуке Скупштине општине Пећ о усвајању			промет” Трговинске радне организације „Ли-		
Детаљног урбанистичког плана на потесу			рија”, у Призрену	---	1126
„Кривоглава”, поред дела улице Иве			Одлука о оцењивању уставности и законитости		
Стругара и Одлуке Скупштине општине Пећ			Правилника о расподели станова и		
о допунама Одлуке о усвајању Детаљног ур-			кредита за стамбену изградњу ООУР „Ма-		
банистичког плана на потесу „Кривоглава”,			лопромет” Трговинске радне организације		
поред дела улице Иве Стругара	---	1114	„Лирија”, у Призрену	---	1127
Одлука о оцењивању уставности Прави-			Одлука	---	1128
лника о систематизацији послова и радних			Одлука о оцењивању уставности Прави-		
задатака Радне организације за одржавање			лника о систематизацији послова, односно		
стамбених зграда, пословних просторија и			радних задатака Основне организације удру-		
комуналних објеката на територији општине			женог рада Фабрике егзотичних плодова „Ми-		
Липљан, у Липљану	---	1115	нех” у Урошевцу	---	1129
Одлука	---	1115	Одлука	---	1129
Одлука о оцењивању уставности и законитости			Одлука о оцењивању уставности Прави-		
Правилника о изменама и допунама			лника о систематизацији послова и радних		
Правилника о стицању и расподели средста-			задатака Основне организације удруженог		
ва за личне дохотке и заједничку потрошњу			рада папира и Лепенке у Липљану	---	1130
Радне заједнице Универзитета у Приштини	---	1116	Одлука о оцењивању уставности и законитости		
Одлука	---	1116	Правилника о унутрашњој органи-		
Одлука	---	1116	зацији и систематизацији послова и радних		
Одлука	---	1117	задатака Радне заједнице Центра за одмор,		
Одлука	---	1118	опоравак и рекреацију пензионера, у Брезо-		
Одлука	---	1118	вици	---	1131
Одлука о оцењивању законитости Прави-			Одлука	---	1131
лника о унутрашњој арбитражи Сложене			Одлука	---	1132
организације удруженог рада Рударско-ме-			Одлука	---	1132
талуршко-хемијског комбината олова и цин-			Одлука	---	1133
ка „Трепча”, у Титовој Митровици	---	1119	Одлука о оцењивању уставности и законитости		
Одлука	---	1120	Одлуке Скупштине општине Клина		
Решење	---	1121	о преузимању шумског земљишта корисника		
			ПИК-а Пећ на подручју општине Клина и ус-		
			тупању на подручју шумског газдинства у		
			Клини	---	1135

ОБАВЕШТЕЊЕ

Обавештавамо цењене вишегодишње и нове претплатнике, друштвена предузећа, задруге, приватна предузећа, школе, факултете, и друге институције, органе управе општина, покрајина и република, као и сва друга правна и физичка лица да нам претплату на „Службени лист САНК Косова“ за 1991. годину доставе најкасније до 31. XII 1990. године.

Напомињемо да то чинимо због што бржег утврђивања регистра претплатника и тиража листа и тиме створимо услове за редовно (благовремено) слање листа.

Претплата се може извршити писменим путем, телефоном на број 038-32981 и 32976, лично у просторијама организације ул. ЈНА бр. 2/IV Приштина и другим одговарајућим начином.

Претплата се врши на оба језика (српскохрватском и албанском), или по жељи претплатника на одређеном језику и броју примерака.

Из Редакције „Службеног листа САНК“

(Назив органа-организације) _____

_____ 199 —. године

НАРУЧБЕНИЦА БРОЈ _____

Овим се претплаћујемо на „Службени лист САНК“ за 1991. годину на _____ примерака на српскохрватском и _____ примерака на албанском језику.

Лист доставити на адресу: _____
улица _____, број _____, поштански фах _____, број поште _____, место _____.

Уплату претплате ћемо извршити по пријему рачуна у законском року.

М. П.

За наручиоца

Издавач: Новинско-издавачка организација „Службени лист САНК“ — Приштина, ЈНА П. Ф. 182
Телефон: директор 32-976, администрација и рачуноводство 32-981 Директор и одговорни уредник
Аљуш Салиху. Преплата за 1990. годину износи 350,00 динара. Претплату уплаћивати на жиро рачун
68400-603-1221 СДК Филијала у Приштини. — Рок рекламације 30 дана.

Штампа: ДП графика „Рилиндја“ — Приштина